

மலல்கை

ஆசிரியர் நடாமன் கஜீவா

'மகாகவி'

விசை
30
சதம்

கலை, இலக்கிய மாநாடு இது

00-2-1

1704111

உருகலாயுதம்

மறுபடி மலரட்டும் பூ!

“மல்லிகைக ளன்றென் றெங்கள்
 மனைப்படி அருகில் முன்னர்
 தல்லிய மலர்கள் பூத்துத்
 தலங்கிற்று மகளே” என்ற
 சொல்லவும் ‘சுமமா’ என்றான்;
 தோண்டினேன்; வேரில் மீண்டும்
 நகழின தோன்றக் கண்டான்;
 நம்பிப் பூ எதிர்பார்க்கின்றான்!

—சில்லையூர் செல்வராசன்

“மல்லிகை” நீண்டகால இடைவெளிக்குப் பின் மீண்டும் மணம் பரப்ப வருவது அறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ‘மல்லிகை’ வெளிவந்த கொண்டிருந்த காலத்தில் இலங்கை இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சிக்கு அது ஆற்றிய பெரும்பணியை நான் நன்கு அறிவேன். கொஞ்சக் காலம் அதன் இலக்கிய மணமின்றி வாடிய வர்களில் நானும் ஒருவன். இலங்கையில் பத்திரிகை வெளியிடுவதில் உள்ள இன்னங்கள் ஏராளம். எந்த இன்னல் இனிவரினும் தொடர்ந்து “மல்லிகை”யை வெளியிட வேண்டுமென்று ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காவலப்பிட்டி. இர. சந்திரசேகரன்

‘மல்லிகை’ மீண்டும் நீண்டகால இடைவெளிக்குப் பின் வெளிவருவதுபற்றி மகிழ்ச்சி. ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு ஏற்பட்டிருக்கும் தேக்கத்தை அழித்த இலக்

கிபமேம்பாட்டை உணர்த்த 'மல்லிகை' போன்ற சய சிந்தனைவை வளர்ந்து ஏழிகள் நிலைகளராமல வெளிய ரவே வேண்டும். வாசகர்களும், இலக்கிய கர்த்தாக்க ளும் அவரவர் பலத்திற்கேற்ப உறுதுணை செய்வது வேண்டற்பாலதே! என்றும் தொடர்ந்து 'மல்லிகை' வளர வேண்டி மென்பதே எனதவா.

தர்ஹாநகர்

ஏ. இக்பால்

சிலகாலமாக 'மல்லிகை' இதழைக் காணாது வரண்டு கிடக்கும் எமது இலக்கிய இதயத்திற்குக் குளுமையூட் டிச் சாந்தி அளிக்க யிண்டும் மல்லிகை வெளியர இருப் பதை அறிந்து உள்ளம பூரிக்கின்றேன். ஈழத்தின் தேசிய இலக்கியக் கண்ணோட்டத்துடன், இதுவரை எந்தப் பசதுரிதை ஆசிரியரும் வெளியிடாத வீரியம் மிக்க ஆசிரியத் தலைபங்கத்தைத் தொடர்ந்து மல்லிகை யில் வெளியிட்டு இலக்கியக் கிசையைத் தெளிவாகக் காட்டும் ஒருவ நட்சத்திரமாக மல்லிகை தொடர்ந்து பணி செய்வ எனது வழத்துக்கள். கடந்தகாலத்தின் மல்லிகை'யில் தாங்கள் தொடர்ந்து எழுதி வந்த கங் கள் கருத்துக்களைத் தொகுத்து ஒரு நூலாக வெளியிடு வீர்களை ஆயின், வளர்ந்துவரும் எமது இயஞ்சந்தி யினருக்குக்கை கொடுத்துதவு மென்பதும் எனது என் ணம்.

அட்டர்பிட்டிய

'தென்யான்'

மல்லிகை கொழும்பில் கிடைப்பது அரிதாக இருக் கிறது. பெரிய கடைகளில் இருந்து பெட்டிக்கடைவரை தமிழ் நாட்டில் சினிமாச் சிங்காரிளின் கவர்ச்சிப் படங் களைத் தாங்கிய சஞ்சிகைகள் தொங்குகின்றன. பல ருக்கு மல்லிகை என்றொரு சஞ்சிகை வருவதே தெரி யாது. மல்லிகைக்கு விளம்பரபலம் மிக மிக முக்கியம். இலக்கிய அபிமானம் உள்ள பலர் தாது செவ்வாக் கைப் பிரயோகித்தாவது விளம்பரம்தோர்க்கமுயற்சிக்கக்

கூடாதா? அத்துடன் மல்லிகை என்றொரு சஞ்சிகை வெளிவரும் செய்தியைத் தமிழன் ஒவ்வொருவனுக்குச் அறியச் செய்ய வேண்டும்.

கொழும்பு—8

அ. சோமபாலன்

மல்லிகைகளை எப்போதோ அனுப்பி வைத்திருக்க வேண்டுமா, கதைகள். பல சோலிகளால் நேரம் கிடைக்கவில்லை இனி நேரம் கிடைக்குமென நம்புகிறேன். அடிக்கடி எழுதுவேன். மல்லிகை தொடர்ந்து வருவதையிட்டு மகிழ்ச்சி.

கொழும்பு

இ. முருகையன்

தரமான 'மல்லிகை' மாத இதழ் மீண்டும் மணம் கமழும் இலக்கியப் பூக்கள் பூக்க, வாசகர்களாகிய நாம் உது மணம் கமழும் பூக்களைத் தர — எங்கள் ஊரி லுள்ள கடைகளில் 'மல்லிகை' இதழ்களை விற்கச் செய்வோம்! விளம் பரங்கள் சேகரித்து அனுப்புவோம்! குறைநிறைவைத் துணிந்து எழுதுவோம்!

எல்லா வாசகர்களும் உணரட்டீர்!

“பார்த்தைகள் நிறைந்த ஆசிகள் தரமாட்டோம்! இதயம் கலந்த ஆதரவு தர எண்ணியுள்ளோம்!”

கொட்டாஞ்சேனை

சி. பா. தாஸ்

முதன் முதலில் சந்தித்தேன்

மக்கள் கவிமணி வட்டுக் கோட்டை

மு. இராமலிங்கம் அவர்களைப் பற்றி

ரசிகமணி கனக செங்கிராதன் எழுதுவார்.

உந்தனுக்கா மரணம்?

வ. மகாலிங்கம்

(எழுத்தாளர் அ. ந. கந்தசாயி அவர்கள் நம்மை
கிட்டி மறைத்து ஒருவருடம் உருவடோடி கிட்டது. அவ
ரது ரூபகார்த்தமாக இக் கவிதைவை வெளியிடுகின்
றோம்.)

செங்குருதி சேர்புரட்சிப் பதாமை தன்னைச்
சிம்மமெனக் குரலெழுப்பிச் சிந்தை வீரம்
பொங்குணர்ச்சி கொண்டேழைத் தேழ் தம்மைப்
புதுப்பாமை கொண்டேகித் தயர் தடைத்தே
எங்குமுயர் சமகர்ம எழுச்சி காட்டி
எம்மத்தி வாழ்ச்சிட்ட இனிய தோழா!
தங்கமெனும் குணம் படைத்தாய், தத்துவத்தின்
தாமுணர்ந்தாய், நினக்குமா சாவு கண்பா?

சிந்தையுடைத் தேழ்மையுடன் சிந்தைகண்ணீர்
சிந்தனைக்கு மெட்டாத சிதைத்த வாழ்சில்
மந்தைகளின் மதிபடைத்து மாண்டு போகும்
மன்பதைக்கு ஒளியூட்டு மாண்பு பூண்டாய்!
சிந்தனைக்கு விருந்தூட்டும் கருத்து வீகை
செம்மலை! எம்முள்ளஞ் செரித்த அரமும்
உந்தனுக்கா மரணம்? இந்த உலகிலுண்மை
உளப்பண்பும், உயர்கருத்தும் ஓய்த்தகாடா?

எழுத்தாக்கு உயிரீந்தே இளமை பொங்கும்
இனியபல சிந்தனைக்கு உருவ மீத்தே
உழுத்தபல கொள்கைகளை உடைத்து தடைத்தே
ஊரறிய நாடறிய உணர்ந்தி நெஞ்சில்
அழுத்தியெமக் கடித்தடித்தே யறிவுறித்தி
அழுகைதடைத் திகைத்தசாயி யென்றே
வழுத்தமடா இவ்வுலகம் வாழு மட்டும்
வாழுமடா சின்புகழும் அரம முட்டி.

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம்—கவி
யாதயிகைய கலைகளில்—உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர்—பிறர்
ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்”

கொடி: 2

மலர்: 16

மார்ச் 1969

இலக்கிய இதயங்கொண்ட

இனிய நெஞ்சங்களே!

ஓர் ஆண்டிற்குப் பின்னர் உக்கிரைச் சந்தி நின்
ரேம. இந்த ஒரு வருட காலத்திற்குள் உங்களில் பலர்
மல்லிகை என்ற பெயரையே மறந்திருக்கலாம்,
உண்மை. ஏனெனில் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளின்
அகர வேக மாற்றங்களால் பன்முகத் தாக்குதல்க
ளுக்கு ஈடு கொடுக்க வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலையில் மல்
லிகை என்ற ஒரு பெயரை இலக்கிய உலகில் ஒருவன
ஈர்ப்புப் பெயராக நீங்கள் ஞாபகம் வைத்திருக்க மாட்
டீர்கள் என்பது என்னமோ ஒப்புக் கொள்ளப்பட
வேண்டியதுதான். இதற்கு மாறான பலர் நம்மிடையே
இல்லாமல் இல்லை இந்த ஒரு சில மாதங்களுக்குள்
பலப் பலர் நேரினும் கடிதங்கள் மூலமாகவும் மல்லிகை
இதழின் வருங்காலம் பற்றி மிக மிக ஆர்வத்தோடு
அக்கறையுடனும் விசாரித்துள்ளனர்: “மல்லிகை
வாடிப்போய் விட்டதா?” எனத் தக்கக் குவில்கலை
வியவர்களுண்டு, “நீங்கள் தோற்றுப்போய் விட்டீர்
களா?” என நம் பலத்தின் மீது அதித நம்பிக்கையைத்

திருந்த சிலர் இப்படி விசாரித்தது முண்டு. "தொடர்ந்து நழுத்த இலக்கிய உலகில் மல்லிகை மணம் பரப்பாதா?" என அங்கலாய்ப்புடன எழுத்தி எழுத்தாக எண்ணி யெண்ணி எழுதியவர்களுமுண்டு.

இந்த இதய நர்ப்புக் குரல்களின் கொளியை வியந்து வியந்து மல்லிகை அவர்களுக்காகத் தனது நன்றி அஞ்சலியை மௌனமாகத் தனக்குள் தானே செலுத்திக் கொள்கின்றது.

இலக்கிய உலகில் தோல்வி என்பது தோல்வியே அல்ல!

வரலாறு நம்மீது சுமத்துகின்ற இலக்கியக் கடமைகளுக்குத் தகுந்த பதிலை நாம் உங்களைப் போன்ற இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கே விட்டு விடுகின்றோம். நாம் என்பது நீங்கள், நீங்கள் என்பதே நாம் எனப்பரிபூரணமாக நம்புவதால், இச்சங்குகளையாக நாமே பதிவெண்ணிய வேண்டிய அவசியமில்லை.

மல்லிகை தொடர்ந்து ஒன்றரை ஆண்டுகள் மாதாமாதம் ஒழுங்காக வெளிவந்தது. இச்சஞ்சிகை நழுத்துத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்திய இலக்கியத் தாக்கம் அல்லது அசைவு அல்லது ஒரு பரப்பான சிந்தனைச் சலனத்தை உண்டாக்கியது என்பது பலராலும் இன்று ஒப்புக் கொள்ளப்படுகின்றது.

அழுத்தமான மனப்பதிவுகளை ஏற்படுத்திய ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் பற்று மெய்யாகவே பெருமைப்பட நியாய முண்டு. 'கலை இலக்கியப் பரிவர்த்தனை' என்பது ஒரு வழிப்பாதையல்ல! இக்கூரல இன்னும் பல நழுத்துச் சஞ்சிகைகளின் போர்க் கட்டுரைகளின் உள்ளடக்கமாக வெளிவருவதைக் காணலாம். 'நம்மவர்களை நாமே மதிக்க வேண்டும். நாமே நம்மவர்களை மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டவும் வேண்டும்' இக்கோஷம் இன்று இந்நாடெங்கும் பரவி வருவதுடன் அரசாங்கங்கள், மன்றங்கள், ஞாபகச்சின்னங்கள், சிலைகளாக வடிவெடுப்பதுடன் முத்திரை வெளியிடுங்கள் என்ற கோரிக்கையாகவும் உருவெடுக்கின்றது. 'இந்நாட்டுப் புக்ககங்களை வாங்குங்கள்' 'நழுத்துத் தமிழன் தான் நோடப் பரிசு

பெறவான்' போன்ற தலையங்கங்கள் சிந்தனைக்கு ஒரு தூண்டுகோலாக அமைந்ததாகப் பாராட்டப்பட வேண்டும்.

ஒரு சாதாரணமான சஞ்சிகையின் தலையங்கங்கள் இரண்டை ஒரு தினாரிப் பத்திரிகை மறுபிரசுரம் செய்யக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு புதுமை. இதைச் சாதித்தது மல்லிகை. இந்தச் சாதனையை செயலாக்குவதற்கு பக்கபலமாக நின்றவர்கள் தரமான ஈழத்து இலக்கிய ரசிகர்கள்தான் என்பது மறக்முடியாத உண்மை. மல்லிகை என்றென்றும் இதை மரக்காது இவர்களைப் பாசத்துத்தான் நாம் இப்படியொரு கேள்வியைக் கேட்கவிருப்புகின்றோம்.

நமது சஞ்சிகைகள் ஏன் தோல்வியடைகின்றன?

போதிய விளம்பரரின் உதவி முதற்காரணம். இரண்டாவது காரணம் வேண்டிய அக்கரை இல்லாமை. மூன்றாவது இந்த நாட்டின் மீது இருக்க வேண்டிய பற்றீர, பாசமோ, தேசமோ இல்லாத ஒரு அந்நிய சிந்தனம். இம்மூன்றும் கவனிக்கத் தக்கவை.

தேடுகின்றோம் திருவிழவுகளுக்கும் 'சும' அடங்குகின்றும் இதுகளுக்கும் முன்புத்திக்கு எனவும் டாப் பீசமாக ஆயிரமாயிரமாகக் கொட்டிச் செலவு செய்யும் சில பணக்காரப் புண்ணியத்தமாகக் இந்த நாட்டில் கலை இலக்கியங்களுக்கென ஏதோ ஓரளவு உதவி செய்யக்கூடப் பின் வரங்குகின்றனர். நமது தேசத்தின் இலக்கிய வட்டாரத்தைத் தூதிர்தீர்த்தங்களில் இதுவும் ஒன்று.

எனவே பொறுப்புணர்ச்சியுடன் மல்லிகை இந்த கருத்தை உங்கள் சிந்தனைக்கு வைக்கின்றது.

நல்லவர்கள், நல்லெண்ணம் படைத்தவர்கள், ஏதோ சிறிகளவாய் வசதி படைத்தவர்களை நம்மடையே இல்லாமல் இல்லை, இவர்கள் மனம் வைத்தா ஒரு சஞ்சிகையை என்ன இலங்குகடில பல தரமான நூல்களைக் கொண்டுவந்து விடலாம் என உறுதியாக

கூறலாம். அணுகப் படாதவர்களின் நெஞ்சங்களை நாங்கள் அணுக முயற்சிக்கின்றோம். தொடர்படாத இதயங்களைச் சமீப தொட்புவி ஆசைப்படுகின்றோம். இதில் நம்முடன் சூக்க பூவமாக ஒத்துழைக்க வேண்டியவர்களே இப்போதைக்குத் தேவை. அடுத்த அடுத்த இதழ்கள் மல்லிகை தனது சொந்த அச்சுத் சாதனங்கள் மூலம் அச்சிடப்படவேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் செயற்படத் தொடங்குகியுள்ளோம்.

இந்த இலட்சிய இலக்கியச் சாதனைக்கு உதவி செய்ய வரு புரவர்களை அணுகி தம்மாலிபற்ற உபகாரங்களைப் பெற்றுத் தரவேண்டும் என இந்நாட்டை நேசிக்கும் தரமான ரசிகர்களை வேண்டிக் கொள்ளுகின்றோம். அன்றோது பெயர்கள் மல்லிகையில் தொடர்ந்து வெளிவர என்பதையும் அப் பெயர்கள் கௌரவத்திற்குரிய நாமங்களாக மதிக்கப்படும் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமைப் படுகின்றோம்.

காலம் நம்மைப் போன்றவர்களுக்கு விடும் சவாலை ஏற்பது நமக்கு சலையாயகடமை மல்லிலினை அகரகன சாதனம். காலத்திண்டேவை நமது எழுத்து. அதற்கான அத்திபாரம் தேசத்தை நெசிக்கும் நெஞ்சங்கள்.

இலக்கிய இதயம் கொண்ட இனிய நெஞ்சங்களை, உங்களுக்கு இக்கருத்துக்கள் சமர்ப்பணம்!

எழுச்சிதான் எமக்கு வேண்டும்

முருகையன்

எழுச்சி தான் எமக்கு வேண்டும்,
இன்றைய நிலையில்! வீணே
மழுப்பலால் பயனே இல்லை.
மக்களுள் ஒரு சாராரைத்
தொழச் சொல்லி முறைத்த காலம்
தொலைந்திடல் வேண்டும் அன்றோ?
உழச்சொல்லி நுத்திற் பூட்டின
உழுவாரோ? உதைப்பார் தானே!
நடப்பினால் முன்னர் போல
நசுக்கலாம் என்றே எண்ணின
படிப்பினால் நாங்கள் பெற்ற
பயன் என்ன? யாதும் இல்லை,
உடைப்பிலே போடல வேண்டும்
ஒவ்வாத கொள்கை எல்லாம்.
சடப்பொருட் கூட்டம் அல்லர்;
தமிழர்கள் — மனிதர், நாங்கள்.

சிரிக்கிறார், ஆயலார் எல்லாம்!
'திருநின்ற செம்மை' என்றே
உரைத்திடப் பட்ட பண்டம்
உது தானோ? எனக் கேட்கின்றார்.
வருத்தமும் பரிவும கொண்டு,
வழக்கத்தை உடனே மாற்றிக்
கருத்தினைப் புதுக்கல வேண்டும்,
காலத்துக் கேற்ற வாறு.

வேதத்தை, ஆகமத்தை
வேறெதன் பொருட்டாயினும்
ஓதற்கு நாட்டம் இல்லா

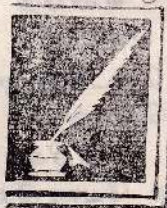
உத்தமப் பெரிவோர் எல்லாம்
 சாதிக்குச் சான்று தேடிச்
 சாத்திரம் புரட்டு கின்றார்,
 திணக்காய் நிகழும் வடிவோன்
 திருக்குறள் படித்தல் பேல;

பொதுவாழ்வில் பேதம் இன்றிப்
 புழங்கிடும் நிலைமை தோன்றின்
 அது நீதி ஆகும்; அன்றேல்
 அடிபிடி முடிவெய்தாது.
 கதை பேசச் சடைந்து மூடிக்
 காலத்தைப் பேக்கலாயோ?
 மிதவாதம் மட்டுமல்ல,
 விழிப்புடன் துன்பும் வேண்டும்.

②

நல்லிகை

ஆசிரியர்: டொமினிக் ஜீவா

கலை
 இலக்கிய
 மாநாடு இதழ்

60, நல்லூர்வார்வீதி, யாழ்ப்பாணம்

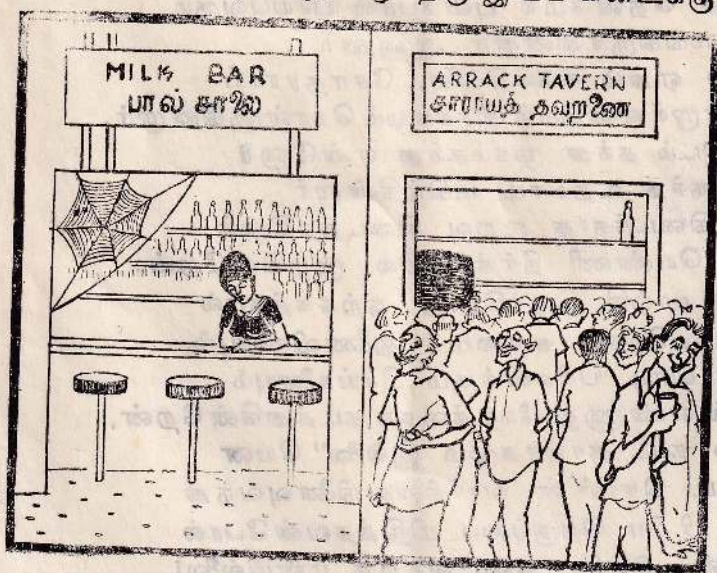
உறவு

அன்பு முகையதீன்

ஒருமாதம் எருகாய் உழைத்த கற்காய் முதலாளி
தருகின்றார் ஆறு தார்கள். உறையெடுத்த
விரைகின்றேன். வில்லைமாய் வீட்டுக்கு அகற்குள்
'அரை' அடித்தால் சற்று அருமதியென எண்ணமளம்
போகின்றேன். அந்த புக்கலைகுக்குள் ளேநான்
வாருங் களென்று வரவேற்றுபசரிக்க
எத்தனையோ பெயர் கிருக்கின்றார். அவர்களெல்லாம்
நித்தமும் என்னை நேசிக்கும் அன்பர்களே!
சாதியிலே நான்கான் சற்றுக் கூறவெனினும்,
ஒதியதால் வாழ்வில் உயர்வில்லை யானால்,
கொஞ்சமும் அந்தக் கறைநிறையைப் பாராது
நெஞ்சார என்னை நேசிக்கச் செய்கின்றார்.

வல்லவனை நெஞ்சிருக்கி வணங்குதற்காய்கோயிலுக்குள்
செல்லுகற்கு முன்னே "சீச்சி" தீட்டென்று
பொல்லெந்த தென்மேல் புலிபால் பாய்பவரும்
எல்லோரு மங்கிருக்கின்றார் ஆளுவர்
சொல்லாலே ஏதும் சரிவதில்லை. சோதராய்
எண்ணுகின்றார் என்மேல் இரக்கமும் கொள்ளுகின்றார்.
முன்னில் இடம் தந்த முகத்தந்த என்னோடு
ஒன்றாய் இருந்த உறவாடி மகிழ்கின்றார்
ஒருநாளும் கிடைக்காத உறவு கிடைத்ததினால்
திருநாளாய் யெண்ணி தீர்க்கத்தில் மூழ்கின்றேன்.
இன்பத்தில் மூழ்கி இருக்கின்ற நற்குகத்தால்
அன்புக் குரியென் அருமைக் குணவியையும்,
பஞ்சத்தால் வாடி பரிசுளிக்கும் செய்களையும்
நெஞ்சத்தில் எண்ணுது நேரத்தைக் கடத்துகின்றேன்.
"கஞ்சிக்கும் கூட காற்சதமும் இல்லை" யென
வஞ்சிக்கொடி சொன்ன வர்க்கை நினைவுவந்த
நெஞ்சப் பிரிப நெருப்பை யிதித்தவன்போல்
அஞ்சுகிறேன், இல்லை அடைவதற்கு மனமில்லை!

கையிலே இருந்ததெல்லாம் கரைய புதுவுறவால்
 பையநான் இல்ல பாதைவழி கோக்கின்றேன்.
 வீசிய கரத்தோடு வீட்டுக்குச் சென்றால்
 ஆசை கிடைத்திடுமா? அதனாலே யே சித்தேன்.
 தேடியதில் ஏதும் தேக்கிவைத்தும் பழக்கமில்லை!
 ஆடியே யெல்லாம் சூழித்தேன் ஆசையினால்
 வாடிய என்னும்ப வாட்டக்கைப் போககுதற்கு
 போடியார் இன்று புதிய அறிமுகத்தால்
 உதவுவா ரென்ற உறுதிமனத்திலெழ
 கதவடியில் சென்று கணக்கின்றேன். கண்டவுடன்
 விசர்பிடித்த நாயாய் விரட்டுகின்றர் இங்குணக்கு
 என்னடா வேலை? என்னுடைய இல்லத்தை
 மாசுபடுத்தி விட்டாய் மடப்பயலே ஓடென்(று)
 கூசாதெனைப் பார்த்தாக் கூறுகின்றார். அவ்வார்த்தை
 உள்ளத்தை மேலும் உருக்க, அவருறவு
 கள்ளாக் கடைதனின் கருத்தை அறிந்து
 மெல்ல நடக்கின்றேன். மேதினியில் உறவுமுறை
 கொள்ளும் புதிய முறை கொஞ்சம் அறிந்துகொண்டு
 இல்லத்தை நோக்குகின்றேன். எப்படியும் அங்கெனக்கு
 தொல்லை இருந்தாலும் தூங்குதற்கு இடம் கிடைக்கும்.

உழவர் நாம்

— “பாண்டியூரன்” —

தேன்மொழி பாய்ச்சி யின்பத்
தேறுதல் தீற்றும் அன்பே
மான்விழி! வயற் புறத்தே
வரம்புவைத் துள்ளேன்; மாசி,
வான்பொழி யமுதாம் ஞான
மழைத்துளி மலரைத் தூவி;
கூர்நதிக் கரத்தில் துன்பக்
கறைதுடை கலிங்கம் வைத்தாள்!

நிதம் உழைக்கின்ற வன்மை
நிறை நரம் பிதயம் மீட்ட,
பதரிலா விதைபுஞ் செம்மைப்
பநித்திய வயலும் அன்பால்
உதவிசெய் ஏருந் தோழர்
ஒத்துழைப் பென்றும் உண்டு;
கதவினைத் திறந்து வைத்த
காலமும் கருத்தும் உண்டு!

கள்வரின் கவனம் பற்றும்
கைப்பொருள் கரந்து வையா
வள்ளியோர் நாங்கள் பாரின்
வறுமைகள் தீர்ப்போம்; மானம்
உள்ளதே உழைப்பு என்ற
உயுர் பயன் ஒன்றே தெய்வம்!
தெள்ளிய பார்வையோடுந்
தெம்பொடுந் தொடர்வா யன்பே!

ஒல்லையில் ஒறுக்கா தெம்மை
 உயர் செறுக் களம்பே ருள்ளம்
 உள்ளது! உழவர் நாங்கள்
 உதிரிகள் விளையோம்! வேளாண்
 நெல்லொடு களைப்புல் லோம்பி
 நிறைபயன் இழக்க மாட்டோம்!
 ஸ்ரீலே விதையோம் காலக்
 ளனியில் விதைப்போம் காண்பாய்.

படிக்காத ஏழை

ச. வே. பஞ்சாட்சரம்

ஏழையவன் தன்னுடைய வண்டி - வாழ்வின்

இன்மைதந்த ஆடை புளிமண்டி!

ஏழை அவன் என்னாலும்

இல்லையுடைய என்னாலும்

தொட்டறியான் மற்றொருவர் காசு மானங்

கெட்டறியான் ஏற்படவோர் மக!

பள்ளிசென்று படிக்கிடவும் இல்லை - பண்பு

படிக்ககாகப் புளுகுவதும் இல்லை.

பள்ளிசென்றா னிட்டாலும்

பண்புகற்கா னிட்டாலும்

வறித்துணையாய் நெஞ்சுகொண்டு நின்றான்

— தன்ப்பு

பழித்த மும்பு நீக்கிவாழ்வில் வென்றான்.

ஈழமும் திரைப்படங்களும்

ஏ. ஜே. கனகரெட்டு

திரைப்படக் குழுவின் தகவரைகள்

முக்கிய பிரச்சினைகளை ஆராய்வதற்கு குழுக்களை நியமிப்பதும், அவற்றின் அறிக்கைகளை 'ஊறுகாய்' பாடுவதும் இலங்கை அரசாங்கங்களின் வழக்கமாயிற்று. திரைப்படக் குழுவின் அறிக்கையும் இதற்குப் புறநடை அன்று.

திரைப்படக் குழுவின் முக்கிய தகவரைகளை உடனடியாகச் செயற்படுத்தினாற்ருன் ஈழத்தின் (தமிழ், சிங்கள) படத் தொழில் முன்னேறும் என்பதில் ஐயமில்லை. தேசிய திரைப்பட கூட்டுத்தாபனம் ஒன்று நிறுவப்பட வேண்டுமென திரைப்படக் குழு தகவரைசெய்தது. இக்கூட்டுத் தாபனம் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டதாய் வளங்கும்: ஒருபகுதி திரைப்படங்களை இறக்குமதி செய்து விற்கியோகிக்கும். இன்னொரு பகுதி படம் பிடிக்க ம் நலையம் ஒன்றை நடாத்த உளநாற்ப் படத்தயாரிப்பாளருக்கு வேண்டிய வசதிகளை அளிக்கும். மறந்த தணைக்களம் சிறுவர்களுக்கான திரைப்படங்களையும், கலவ், கலாச்சார செயற்படங்களையும் தயாரிக்கும்.

ஈழத்தின் திரைப்படத் தொழிலைப் பேணிவளர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் வரும்புலால் தேசிய திரைப்பட கூட்டுத்தாபனத்தை உடனடியாக நிறுவவேண்டும். இக்கூட்டுத்தாபனத்திற்கு படங்களை இறக்குமதி செய்து வண்டியாகப்பதற்கு ஏகபோக உரிமை இருப்பதனால் (பதவுசெய்யப்பட்ட திரைப்படச் சங்கங்கள் அரசாங்க தணைக்களங்கள், தூதர் அகங்கள் போன்றவற்றிற்கும் படங்களை இறக்குமதி செய்வதற்கு உரிமை இருக்கும்.) அஃது எமக்கு நன்மை பயக்கும். இப்பொழுது இந்தியா, அமெரிக்கா, பிரித்தானியா

போன்ற நாடுகளிலிருந்துதான் பெரும்பாலான திரைப்படங்கள் இறக்குமதியாகின்றன. ஏனைய நாட்டுத் திரைப்படங்களைப் பார்ப்பதற்கு எமக்கு அதிக வாய்ப்பில்லை. அத்திபூத்தாற் போல சிலவேளைகளிலே வேற்று நாட்டுப்படங்கள் இங்கு திரையிடப்படுகின்றன. ஆதலால் இப்பொழுது நடைமுறையிலுள்ள இறக்குமதி ஒழுங்குகளால் திரைப்பட ரசிகர்கள் எத்தனையோ சிறந்த படங்களைக் காணமுடியாது தவிக்கின்றனர் இந்தியாவிலிருந்துகூட அநேகமாக தமிழ், இந்திப்படங்கள் மட்டுந்தான் இங்கு இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. தமிழ்ப் படங்களிலே கூட ஜெயகாந்தன் போன்றோரின் படங்களை யாழ்ப்பாணத்து ரசிகர் காணும் பாக்கியத்தை இன்னும் பெறவில்லை. எத்தனையோ சிறந்த வங்காள, மலையாள தெலுங்குப் படங்கள் இந்தியாவிலே தயாரிக்கப்படுகின்ற போதிலும் இலங்கை ரசிகர்களுக்கு அவற்றைப் பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பு இதுவரை கிடைக்கவில்லை.

தேசிய திரைப்பட கூட்டுத்தாபனம் நிறுவப்பட்டால் மேற்கூறப்பட்ட குறைகளை தவிர்ப்பதோடு, அந்நிய செலாவணி மோசடிகளையும் வேரோடுகளைவதற்கு வழிபிறக்கும். அத்துடன் இக்கூட்டுத்தாபனம் படப்பிடிப்பு நிலையம் ஒன்றை நடாத்த இருப்பதால் உள்ளூர்ப் படத்தயாரிப்பாளருக்கு இது நன்மை பயக்கும்.

திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனம் நிறுவப்பட்டதும், இப்பொழுது நடைமுறையிலுள்ள திரைப்பட மண்டலங்களாகலைக்கப்படவேண்டும் என்றும் திரைப்படக்குழு தகவுரை செய்துருக்கிறது. அத்துடன், இலங்கையிலுள்ள படமாளிகைகள் அ, ஆ என இரு தரங்களாகப் பிரிக்கப்படவேண்டும் எனவும் சபாரசு செய்துள்ளது. வழக்கமாகப் பொதுமக்கள் கூடுதலாகச் செல்லும் படமாளிகைகள் முதற்பரிவிலும், ஏனையவை இரண்டாம் பரிவிலும் அடங்கும்.

திரைப்பட வளர்ச்சிக்கான ஆணையாளர் ஒருவரை நியமிப்பதோடு, தேசிய திரைப்பட ஆலோசனைச்சபை ஒன்றையும் நிறுவுமாறு அறிக்கை மேலும் தகவுரை செய்துள்ளது.

இச்சபையில் தயாரிப்பாளர், இயக்குனர், நடிகர், படமாளி
கைச் சொந்தக்காரர், ரசிகர் திரைப்படத்தொழிலில் ஈடுபட்
டுள்ள பணியாளர் போன்றோரின் பிரதிநிதிகள் இடம்பெறு
வர். தேசிய திரைப்பட நிலையம் ஒன்றினை நிறுவுமாறும்
அறிக்கை சிபார்சு செய்திருக்கிறது. இந்நிலையம் சஞ்சிகை
கள் போன்றவற்றை வெளியிடுவதன் மூலம் ரசனையை
வளர்க்க முயலும்.

காட்சிக்கான நேரத்தில் கீழ்ளல்லையாக ஒரு குறிப்பிட்ட
பகுதியை உள்ளூரிலே தயாரிக்கப்படும் படங்களுக்கு சட்ட-
பூர்வமாக ஒதுக்க வேண்டும் என்றும். இந்தியத்திரைப்பட
இறக்குமதியில் மூன்றில் ஒரு பகுதியைப் குறைக்க வேணா
டும என்றும் மேலும் அவ்வறிக்கை குறிப்பிட்டுள்ளது. இத்
தகைய ஏற்பாடுகள் மூலம் உள்ளூர்ப்படங்களின் வளர்ச்
சிக்காக வழிகோலப்படுகின்றது.

இவைகளே திரைப்படகுழுவின் பிரதான தகவுரைக
ளாகும். இவற்றைவிட வேறு எத்தனையோ தகவுரைகளை
குழு செய்தபோதிலும் அவற்றை தாம இங்கு ஆராய வேண்
டியதில்லை. இம் முக்கிய தகவுரைகளையாவது அரசாங்கம்
உடனடியாக செயற்படுத்தினாற்ருன் ஈழத்து திரைப்படங்கள்
செழித்தோங்க முடியும். இல்லாவிடில் இந்தியப்படங்கள்
ஈழத்துத் தமிழ்ப்படங்களை தலையெடுக்கவிடாது நசுக்கிவிடும்
என்பது திண்ணம்

(முற்றும்)

மல்லிகை தொடர்ந்தும் மலர இருக்கின்றது. மல்லிகை
வெளிவந்து கொண்டிருந்த காலங்களிவிட மல்லிகை வெளி
வராத காலங்களில் தான் அதன் அருமையும் பெருமையும்
நமக்குப் புரிந்தது. நமது நாட்டுத் தரமான வாசகர்களுக்கும்
தெரிந்தது.

புதிய புதிய இலக்கியச் சிந்தனைகள், கருத்தாளம்
கொண்ட ஆசிரியத் தலையங்கங்கள், தேசிய எழுச்சி மிக்க
படைப்புப் புதுமைகளைத் தாங்கி வெளிவரும் மல்லிகை
தென்னிந்தியச் சாக்கடை இலக்கிய, சினிமாத் திணிப்பிற்கு
எதிராகவும் தொடர்ந்து போராடும்.

தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

சிங்கள-தமிழ்

இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புள்

ஆ. தேவராசன்

முன்னுரை:

ஒன் டிக்கு மேற்பட்ட மொழிகள், ஒரு நாட்டிலோ அன்றி ஒரு மாவட்டத்திலோ கூடி, ஒன்றி வழக்கு மென்றால் ஒன்றன் கழுவல் மற்றைய மொழியில் ஏற்படுவது இயற்கை. மொழி வரலாற்றில் கண்ட அனுபவ உண்மை. இலங்கை இந்தப் பொது நியதிக்கு விலக்கல்ல. சிங்கள மொழியில் தமிழின் செல்வாக்கு ஏராளமாக உண்டு சில மாவட்டங்களில் சிங்களத்தின் செல்வாக்குத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றது.

சிங்கள-தமிழ் உறவு:

சிங்கள மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்புண்டு; சிங்கள மொழியின் இலக்கண அமைப்பிலும் சொல் வளத்திலும், — முக்கியமாகப் பல்வேறு தொழிலுணர்த்தும் சொற்களிலும், தமிழின் செல்வாக்கைக் காணமுடிகிறது. அதேபோல சிங்கள இலக்கியத்திலும் தமிழ் இலக்கியங்களில் செல்வாக்கைக் காணமுடிகிறது. தமிழ் மொழியை மிக விரிப்போடு சிங்கள மக்கள் கற்று வந்தனர். இதை உணர்த்தும் சூழந்தைப் பாடல் கூட (Nursery Phymes) உண்டு. தமிழ் மொழியைக் கற்றோர் மொழியாக, உயர்ந்தோர் மொழியாகக் கருதிய காலமும் உண்டு. இதை உணர்த்தும் பாடல் ஒன்றை அழகிய வண்ணம் என்ற சுவீடுன் 17-ம் நூற்றாண்டில் பாடியிருக்கின்றான். காலந்தோறும் நெருங்கிய உறவு பூண்டது இவ்விரு மொழிகளும் பாலி, சமஸ்கிருதம், பிராகிருதம் கூடுதலாகக் கலந்ததால் ஏற்பட்ட தமிழின் கிளவியே சிங்களம் என்று துணியும் சிங்கள அறிஞரும் உண்டு; எனினும் இது மேலும் ஆராயப்படவேண்டியது.

சிங்களத்தில் தமிழ் இலக்கியங்கள் :

அண்மைக் காலத்தில் சிங்கள இலக்கியங்களை — முக்கியமாக தற்கால சிருட்டி இலக்கியங்களை தமிழ் மொழி திரு யாழ்வாணன், திரு சிவசுப்பிரமணியம் போன்றோர் மொழி பெயர்த்து, சிங்கள இலக்கியத்தின் தற்கால கால நீரோட்டத்தை சிங்கள ரல்லாகோருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தனர். ஆனால் உள்நாட்டுத் தேவைகளில் ஆங்கிலத்தின் செல்வாக்குக் குறைந்திருக்கும் இவ்வேளையில், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகளை விடத் தமிழ் மொழி பெயர்ப்புகள் நன்றாக அமையும். சிங்களத்திலும் தமிழிலும் புலமை மிக்கவர்கள் எண்ணிக்கை அண்மைக்காலத்தில் மிகக் குறைந்திருப்பினும், முன்னேக் காலத்தில் தாராளமாக இருந்திருக்கின்றது.

தமிழில் வடமொழி சார்ந்த அமைப்பில் எழுந்த இலக்கண நூலாகிய வீரமொழியம் என்னும் நூலைத் தழுவினியே “சிதற் சங்கரா” என்ற சிங்கள இலக்கண “விவிலியம்” தோன்றியது. இன்னும் பல “சந்தோச” காவியங்கள் தமிழில் உள்ள எராளமான தூதப் பிரபந்தங்களைத் தழுவினியே எழுந்தன.

இதுபோல அண்மைக் காலத்திலும் இலக்கிய ஆக்கங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் “பஞ்சகந்திரக் கதைகள்” ஆகாரமாகக் கொண்டு, சிங்களத்தில் ஒரு குடும்பக் கைநூலை, களுத்துறை எவட்ட நீதிமன்றத்தில் தலைக்கு முதலியாராகக் கடமைபார்த்த முதலியார் நமசிவாயம் அவர்கள், ஆக்கித் தந்துள்ளார்கள்.

வண. ஹிஸ்ஸைல் தம்மரத்தின் தேரர் சிங்களத்தில் சில நூல்களைத் தந்துள்ளார். சிலப்பதிகாரத்தின் சாரத்தைச் சற்று விரிவாக, “பத்தினி கெவியேர” என்ற பெயரில் ஆக்கியுள்ளார். அதேபோல மணிமேகலையின் சாரத்தைச் சுருக்கமாகச் சிங்களத்தில் எழுதியுள்ளார். அவர் சிங்கள — தமிழ் அகராதி ஒன்றும் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

அதனிர “சிங்கள மொழியில் தமிழின் செல்வாக்கு என்ற நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார். தமிழ் காட்டில் பெளத்த மதம் பரவியிருந்த வரலாற்றையும் நூல் வடிவில் சிங்களத்தில் வெளியிட்டுள்ளார்.

வண: உணுபட்டினை குணரத்தினதீதரர் அவர்களும் தமிழ் நூல்களைச் சிங்களத்தில் வெளியிட்டுள்ளார். சீவக சிந்தாமணியின் சாரத்தைச் சிங்கள மொழியில் வெளியிட்டுள்ளார் ‘யாழ்ப்பாண வைபவமாலையின்’ சிங்கள ஆக்கத்தையும் நூல் வடிவில் வெளியிட்டுள்ளார். இவருள் ஒரு சிங்கள — தமிழ் அகராதி வெளியிட்டுள்ளார்.

திருக்குறள் மொழி பெயர்ப்புகளும் இதுவரை இரண்டு சிங்களத்தில் நூல் வடிவில் வெளிவந்துள்ளன. ஹெரரணையைச் சேர்ந்த ஆசிரியை திருமதி. மின்ஸிஹ மி யள்கள் திருக்குறள் மொழி பெயர்ப்புச் சிங்களத்தில் கருதுள்ளார். இது நல்லடிப பாடல்களாக அமைந்துள்ளது. சில இடங்களில் மூலக்கருத்துக்கள் சிதறி விட்டன. ஆக 1960 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது.

இதையடுத்து திருக்குறள் மொழி பெயர்ப்புச் செய்திய மண்டல வெளியீடாக வெளிவந்தது. இதனைச் செய்தவர் வித்தியாவாசஸ்பதி, லாகீஸ் வரட்சரிய ஸ்ரீசாஸ்ஸத் சிவவா ஆவார். இதற்கு ‘சிரிகீய’ என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. “சிரி” — திரு; “கீய” — குறள் (சிங்களத்தில் ஈரடிப் பாவினம் “கீய” என்று அழைக்கப்படும்). இவரது குறள்மொழி பெயர்ப்பு மிக உயர்ந்தது — மூலக் கருத்துக்கள் பிறழாதவாறு கூடியவரை கவனித்திருக்கிறார். அத்தோடு நில்லாமல் சில சிங்கள நீதி நூல்களில் திருக்குறளின் செல்வாக்கு இருப்பதையும், காலந்தோறும் சிங்கள இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு தமிழ் செய்த பணியையும் கணிகரமாகத் தெரிவாகச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார் தனது முன்னுரையில். இவர்தமிழோடு

தொடர்பான பல மொழி, வாலாற்று ஆராய்ச்சிகளைச் செய்துள்ளார். அவற்றை நூல் வடிவில் வெளியிடுவார் என்று நம்புகிறோம். சிங்கள இனமும், மொழியும் திராவிடமே என்ற முதலியார் குணவாத் தனின் கூற்றை மேலும் ஒரு படி மேலே நின்று வலியுறுத்துபவர் இவர்.

திரு. காரியவாசம் என்பவர் பாரதியின் குடில் பாட்டின் சில பகுதிகளைச் சிங்களத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

அறிஞர் தனி நாயக அடிகளாரின் “இலங்கையில் தமிழ்ப் பண்பாடு” என்ற சிறு நூலின் சிங்கள மொழி பெயர்ப்பு ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

சிங்கள இலக்கியங்கள் தமிழில்.

16-ம் நூற்றாண்டு இலக்கியமான “காலவிகினி சந்தேசம்” என்ற நூலுக்கு கானியம் தமிழில் “பறவை விடுதூக” என்ற தலைப்பில் வித்தியாரத்தினம் நவாணி யூர் சோ நடராசன் அவர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. சிங்கள இலக்கிய உலகில் தனியரசு செலுத்தும் மாட்டின் விக்கிரம சிங்களின், புகழ் பூத்த “கம்பரலிய” என்ற நூல் “கிராமப் பிறழ்ச்சி” என்ற தலைப்பில் தமிழில் வெளியாகியுள்ளது. இது உருசிய மொழியிலும் ஏலவே வெளியானது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சிங்கள மக்கள் பெரிதும் போற்றும் புராணமான மகாவமிசத்தை வண. தம்மரத்தின தேரர் மொழி பெயர்த்துள்ளார். காலஞ் சென்ற மகாகவி அல்விஸ் பெரேரா ஒரு சிறந்த பாரதி தாசனாகத் திகழ்ந்தார்.

நில்வாக்க சோமானந்த தேரர் பௌத்த சமயக் கொள்கைகளைப் “புத்தர்” என்ற நூலில் அழகாகத் தமிழில் சுறுகிறார்.

இன்னும் நல்லவை தமிழில் பெயர்ந்து வரவேண்டும்; வரவேற்கப்படவேண்டும். இது வெறும் வியாபார நோக்காக இருக்கக் கூடாது.

தமிழறிந்த பிற சிங்கள அறிஞர்கள்:

வண: பத்தேசும விமலவங்ச தேரர், வண. ஸ்ரீ. சீவலி தேரர், வண: ஸ்ரீ இரகீரஜோதி ஆரிய வங்ச தேரர், சிருவாளர்கள் லீல் குணசேசுர, குணதாச அமரசேகர, ஆனந்த ஜயசேகர, விஸ்வநாத வஜிரசேன, பீட்டர் சில்வா ஆசீயார் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். இவர்களுள் திரு. வஜிரசேன தமிழை ஒரு பாடமாக கலையிளவல் பட்டதாரிப் படிப்புக்கு எடுக்கார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதேபோல கலாநிதிபீட்டர் சில்வா அவர்களும் தனது கலாநிதிப் பட்டத்திற்குச் "சிங்களத்தில் தமிழின் ஆட்சி" என்ற ஆராய்ச்சியை, தென்னிந்திய பல்கலைக் கழக ஆவணங்களைப் பரிசீலித்து எழுதினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களுட் சிலர் இன்றுள்ள இனக் கிரேதச் சூழ்நிலையில் தமது தமிழ்ப் புலமையை வெளிவிட அஞ்சுகிறார்கள். வேறு சிலர் புலமையில் இனக்குகிரேதத்தைக் கலந்து திரிக்கப்பட்ட முடிபுகளை எடுத்துக் கூறத் துணிந்து விரகின்றனர். இது புலமைக்கோ, இலக்கியத்துக்கோ, நாட்டுக்கோ, அன்றி அவர்களுக்கோ நன்மை பயக்காது.

இலக்கியப் பணியில் சோவியத்து ஒன்றியம்:

இந்தப் புலமை அச்சத்தை எண்ணாமபோது சோவியத்து ஒன்றியம் நமது வினைவுக்கு வருகிறது. "சோவியத்து ஒன்றியம்" (Soviet Union) என்ற ஆங்கிலப் பதத்திற்குத் தமிழாக்கம் தந்தவர் தமிழ்ப் பித்தன் செம்பியன் உறுதியன் (Semyon G. Rudin) (லெனின்கிராட் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்) ஆவார். இன, மத, மொழி வேறுபாடுகளைத் தாண்டி, அதே நேரத்தில் ஒய்வொரு

இன, மத, மொழிக் குழுவினரின் கலாசார பண்பாட்டு வாழ்வுகளைக் கண்ணியமாகச் சட்டதிட்டங்களால் பேணி வளர்த்துப் பொருளாதார வளம் பெருக்கும் இன்ப நாடு சோவியத் ஒன்றியம். அங்கு ஆப்காஸ் என்ற மொழி பேசும் மக்களும் உண்டு, அவர்கள் எண்ணிக்கை 30,000 மட்டுமே. ஆனால் இந்த மொழியில் ஆக்கப்படும் சிறந்த இலக்கியங்களை உருசிய மொழியில் பெயர்த்து சோவிய யத்தவ ஒன்றியம் முழுவதுமே ரவ வழிசெய்து வருகிறது அரசு இதனால் ஒரு சிறு மொழிக் குழுவினர் கூட இலக்கிய ஈடுபாட்டில் சுதந்திரமாக ஆர்வத்தோடு ஈடுபட வழி கிடைக்கிறது; அந்த எழுத்தாளன் வாழ்வு பெறுகிறான்; அவன் படைப்பு அமரத்துவம் பெறுகிறது; அவன் படைக்கும் மொழியும், ஆக்கமும் வாழ்வும் பெறுகிறது. இலக்கிய உலகம் பெரும் நன்மை அடைகிறது. இது உலகுகளே ஒரு சிறந்த முன்மாதிரி.

முடிவுரை:

நமது நாட்டின் இலக்கிய வளம் செழித்துப் பெருக சோவியத்து ஒன்றியத்தின் வழிவை பின்பற்ற வேண்டும். தமிழ் இலக்கியங்களில் நல்லைவ சிங்களத்திலும், சிங்கள இலக்கியத்தில் நல்லைவ தமிழிலும் பெயர்க்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு இனத்தினரும் பாஸ்பர நல்வறவை அறிய, வளர்க்க, வழிபடுக வேண்டும். அப்போது தான் இலக்கியங்கள் வளம் பெற்று வளர்வதுடன், இலக்கிய கர்த்தாக்களும், அவர்கள் மொழியும் வளம்பெற, வாழ வகை செய்வதாக அமையும்.

சுகம் சுகம் சந்தக்கம்

கவிஞர் 'மகாகவி' மறமலர்ச்சிக் குழுவினருள் உருவாகியவர். இலக்கியப் பற்றும் இலக்கிய நண்பர்களிடம் சகோதர பாசமும் ஈழத்துக் கலை இலக்கிய வளர்ச்சியிலே ஆர்வமும் கொண்ட பணியாற்றி வருபவர். கவிதைத் துறையிலே இவரது 'குறும்பா' ஒரு புதிய முயற்சி 'வள்ளி' என்றொரு கவிதைத் தொகுதியை மன்னர் வெளியிட்டார். அதன்பின்னர் குறும்பா வெளிவந்தது. இப்பொழுது 'கண்மணியாள் காதை' என்றொரு சிறுகாவியம் வெளிவந்துள்ளது. சமீபத்தில் கண்மணியாள் காதை வெளியீட்டு விழாவில் கண்மணியாள் காதையை கதாபிரசங்கமாகச் செய்து ஈழத்தில் ஒரு புதிய இலக்கிய அறிமுகத்தைச் செய்து வைத்தனர் லட்சுமீ வீரமணி கோஷ்டியினர். மகாகவி அவர்கள் பழகுவதற்கு இனியவர். கருத்து முரண்பாடு நிரம்பியவர்களுடனும் மிச்சச் சமூகமாகப் பழகும் பண்பாளர். பல இளங்கவிஞர்களின் மனதைக் கவர்ந்தவர்களில் முன்னணியில் திகழ்பவர். கவிதைத் துறையில் 'மகாகவி பாணி' என்றொரு தனிப் பாணியைத் தனது முத்திரையாகப் பதிக்கத் தக்க அளவிற்கு தனித்துவம் பெற்றுத் திகழ்பவர்.

யாழ்ப்பாணம் செயலகத்தில் R.D.O வாகக் கடமை புரிந்துவரும் இவர் உழைப்பால் உயர்ந்தவர். அளவேட்டியைத் தனது பிறப்பிடமாகக் கொண்டுள்ள இவருக்கு இலங்கை பூரானிலும் மாத்திரமல்ல, தமிழ் நாட்டிலும் நிறைய நண்பர்களும் இலக்கிய அன்பர்களும் இருக்கின்றனர்.

சமீபத்தில் சென்னை வாசகர் வட்டம் வெளியிட்ட 'அக்கரை இலக்கியம்' என்ற இலங்கை — அலேசியா இலக்கியத் தொகுதியில் இவரது 'புள்ளி அளவில் ஒரு பூச்சி' என்ற கவிதை இடம் பெற்றுள்ளது. அனைவராலும் விரும்பப்படும் இனிய குணங்கள் நிறைந்த 'மகாகவி' அவர்களை மல்லிகையின் அட்டைப் படமாக வெளியிடுவதில் பெருமிதம் அடைகிறேன்.

—டொமினிக் ஜீவா

முதன் முதலில் சந்தித்தேன்

எழுதியவர்: "செந்தாரகை"

இட்டைத் தட்டு பஸ் இப்பொழுது யாழ்ப்பாணம் முழுவதும் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது. அது புதிதாக வந்த காலத்தில் நான் மேல்தட்டில் சாவகசமாக ஒரு சீட்டில் இருந்தேன் ஆனால் மேல் தட்டில் இருந்த அநேகம் பிரயாணிகள் இனிப்புக் கடைகளைப் பார்க்கும் சின்னஞ் சிறு குழந்தைகளைப் போல அங்கும் இங்கும் பார்த்தபடி சீட்டில் இருந்தும் இராதலுமாக இருந்தனர்.

படித்து படித்துச் சுவைத்த அந்த 'பாவிற்சூ', வாய் மூலம் சொல்லுருவம் கொடுக்க நான் செய்த முயற்சிசொறிந்து, சொறிந்து என் மயிரகள் உதிரும் வேளையிலே— அதே காட்சியை இன்னொரு சூழ்சிலையில் காணும் பொழுது— "ஆங்!"—இதோ அந்தப் பா:

"தென்னை மரம் ஏறுகிறான் சித்தன்
இன்ன கண்டான் அவ்வழகுப் பித்தன்
தன்னுடையை மாற்றுகின்றான்
கிணற்றடியில் தங்கம்மாள்!—
இன்னும் இறங்கானும் அவ்வெத்தன்."

ஒரு சாதாரண மனிதன் மனச் சபலத்தை, பல வீணத்தை, என்ன நாசுக்காக, பிறர் மனம் புண்ணாகாத வாறு ரசிகரும்படி ஹாஸ்ய ரசனையுடன் கவிஞர் பாடுகின்றார்.— சிந்திக்க வைக்கின்றார்.

அந்தக் 'சித்தன்' தன் ஆசை தீர அழகைப் பருகுகின்றான் ஆனால் நான்—

கண்டீடன்; கவனித்தேன்- கழுத்து ஒடிய திரும்பிப் பார்த்தேன், 'ஸ்டீயரிங்' ஒடிந்து, திரும்புகின்றது. காட்சி மறைகின்றது. ஆனால் அந்த கவிஞர் கோடிட்டு ஐந்தே சிறிய வரிகளில் காட்டிய காட்சி, வாழ்க்கை முழுவதும்

என் மனத்தில் பசுமரத்தாணிபோல் பதிந்த விட்டதே!
அது கவிஞரின் திறன்.

மார் இத்தக் கவிஞர்? எப்படி இருப்பார்?

எனக்குத் தெரியாது, தெரியவே தெரியாது.

ஆனால் என் கற்பனையில் மறைந்த "சோமசுந்தரப் புலவரின்" கோற்றம் தான்கண்முன்னே நிற்கின்றது.

தன் கவிதைகளிலுள், காணியங்களிலுள், பா நாடகங்களிலுள், தனக்கென ஒரு ரஸிகர் சூழாததை, இலக்கியப் பற்று நிறைந்த இலட்சியக் சூழாததை, தனக்கு அரணாக வைத்திருக்கும் அந்தக் கவிஞர்—

எனக்கு அருகாமையிலே, தன்னை யாரென்று காட்டிக்கொள்ளாத இருக்கினரார் என்றால்.....

நெடிது உயர்ந்த உருவம். நிமிர்ந்த நெஞ்சு. நீண்டகைகள். முன்னுக்கு அலட்சியமாக விழுந்த கேசங்களை, அடிக்கடி சூழந்தைப் பிள்ளை போல தட்டி விடும் கைப் பழக்கம். என்றும் சிரித்த முகம். கண்ணாடிக் கூடாகவும் ஊடுருவிப் பார்க்கும் கண்கள்.

—இவைகளையா நான் அந்தக் கவிஞரிடம் எதிர்பார்த்தேன்! சோர்ந்த, சுருக்கம் விழுந்த கன்னத்தை, நரைத்த கேசத்தை, குதப்பும வாயை, ஒளவைக் கிழவியின் நலையை, ஏன் தாழ்வாக கூட எதிர்பார்த்த எனக்கு இத்தக் கோலம் ஆச்சரியத்தை தந்ததில் வியப்பில்லை தானே!

என்னைப் 'பெரிதாக' அறிமுகப்படுத்தியவாறு அவர் காட்டிய கதிரையில் அமர்க்கென். 'சிறிதாக' அறிமுகப்படுத்தி என்னைத் தெரியப் படுத்த, நான் என்ன பிரபல எழுத்தாளனா?... இல்லை... தான் எதிர்காலத்தில் ஒரு மகா கவிமாக இருப்பேன் என்று தீர்க்கதரிசனமாக உணர்ந்து, தன்னுடைய புனை பெயரையே "மஹாகவி" என்று வைத்திருக்கும், யாழ்ப்பாணச் செயலகத்தில்

பதவி உத்தியோகத்தராகக் கடமையாற்றும் திரு. உருத்
திரு. மூர்த்தியா, என்ன — நான்?

“மஹாகவி”யின் புன்பு ‘குறும்பா’ கவிதைத்
தொகுதி கிடந்தது. அதனுடைய அட்டைப் படத்தை
பார்க்கும் எந்தச் சாதாரண மனிதன் கூட தன் க
லைமையற்றது வாய்விட்டுச் சிரிப்பான்! சிந்திக்க வைக்
கும் $(1+1=3)$ என்னும் குறும்பாவின் கரு உருப் பெற்
றிருந்தது. விளக்கத்திற்கு அட்டைப் படத்தை பார்க்க
வும அல்லது கவிசையைப் படிக்கவும்.

சாதாரண எழுத்தர் சேவையில் இருந்தும், ‘சுரைக
ளுக்கு’ எல்லாம் இராசா என்னும் எண்ணத்திடனும்,
தங்களை இருப்பு மனிதராகக் கருதியும், வானத்தைப்
பார்க்க மூலகை உயாததிக கொண்டு நடக்கும் ஒரு சில
அதிகாரிகளைப் போலல்லது, இலங்கை நிருவாக சேவை
யில் இருந்தும், பணிவுடனும் பண்புடனும் பழகும் ‘மஹா
கவி’யின் முதல் சந்திப்பு, என் வரையில் முதல் சந்திப்
பாகத் தெரிவிக்கலை.

சிலரைப் பலமுறைகள் சந்தித்தாலும், முதன் முத
லாக சந்திப்பது போலத்தான் தெரியும் ஆனால் ‘மஹா
கவி’யுடன் நடந்த என் முதல் சந்திப்பில் — பல முறை
கள் கண்டு — கவகத்து, உண்டு — உறங்கி, வாழ்ந்த —
வாழும், நண்பர்களுக்கு இடையே நிலவும் நெருக்கத்
தைத்தான் — ஒரு அன்புப் பிணைப்பைத்தான் — என்
லுல காண ழடிந்தது.

சுவைஞர்களாலும், கவிஞர்களாலும் ‘மகா கவி’
என்று பழாட்டப்பட்டிருக்கும் ‘மஹாகவி’ — நுஹ்
மன், முருகையன், சத்தியசீலன், மு. பொன்னம்பலம்
போன்ற கவிஞர்களின் கவிதைகளின்
உயர்வைப்பற்றி பேச்சோடு பேச்சாக அடிக்கடி பேசி
பிரபலப்படுத்துவது, அவருடைய பெருந்தன்மையைக்

காட்டுகின்றது. "மஹாகவி" வளர்ந்த, வயிரம் பாய்ந்த பெரும் ஆலமரம். காற்றுக்கு அஞ்சாத அதன் நிழல் பரந்து விரிந்தது.

மனிதனுக்கு அறிவுரை கூற எம் முன் விரிந்து கிடப்பது திருக்குறள். சிந்திக்கவைக்கும் கருத்துகளைக் கருத்தாகத் தந்து, அச்சுறுத்தாமல் சிரிப்பாக அளித்து மகிழ்விப்பது — "குறப்பா"

சிலர் அதன் தோற்றத்தைக் கண்டு சிறிது விலகி நிற்பதாகத் தெரிகின்றது.....

உண்மையை உணராதத்சிலர் என் நண்பன் ஒருவனைக் கண்டும் இப்படித்தான் தூர விலகி நிற்கின்றார்கள். அவன் பிரயாணம் செய்யும் பொழுதும் சரி - ஓய்வாக இருக்கும் பொழுதும் சரி - ஆண் பெண் என்ற பேதம் பராது - 'தெரிந்தவர் தெரியாதவர்' என்று பிரித்துக் காட்டாது - அவர்களை நண்பர்களாகத் கருதி சிரிக்க சிரிக்க பேசுவது அவன் இயல்பு, என் நண்பன் சிரிக்கும் வரை அவனுடன் சேர்ந்து சிரித்துவிட்டுப் போவதுமன்றி, மற்றவர்களுக்கு தெரியாது பெண்களின் 'அழகை கடைக் கண்ணால் கண்டு களிப்பர் அவன் இல்லாத நேரத்தில். அவனைப் பற்றி குறை கூறுபவர்கள் கேலிக்குட்பட்ட ஆண் பெண் பாலரணலர். "ஆ!" என்று வாயைப் பிளந்து, பக்கத்தில் நின்று கேட்டுச் சுவைத்துச் சென்ற, பண்பற்ற அந்தச் 'சிலரே!

பலாப் பழத்தில் உள்ள 'முள்தோலைக் கண்டு எட்ட நின்றால், அதனுள்ளே அடுக்கடுக்காகத் தேன்சொட்டக் கிடக்கும் கவிதைச்சுளைகளைத் தின்ன இயலாது. அவைகள் அத்தனையும் தித்திப்பானவை — திகட்டாதவை.

அந்தச் சிலரை நினைத்தால்..... அவர்கள் மறக்கப்பட வேண்டியவர்கள். மறப்போம்!

அவருடைய சடங்கு, ஒரு சாகாரண மனிதனது சரித்திரம், கலைழகி, கந்தப்ப சபதம் முதலியனவும்— 'பா' நாடகங்களான கோடை, திருவிழா, முற்றிற்கு முதலியனவும்தமிழுக்கு நமது காலத்தில் கிடைத்த செல்வங்களாகும். இதனை விமர்சகரும், பண்டிதர்களும் இன்னும் உணராதிருந்தாலும், பொது மக்கள் அறியத் தொடங்கி விட்டார்கள்.

“வில்லுப் பாட்டா?...சே! சே! ...வேண்டாம்!” என்று அடைசியத்துடன் தலையை வேண்டா வெறுப்பாக அசைத்துவிட்டுப் போகும் மக்கள் கூட்டம்— இன்று ‘வில்லுப் பாட்டா?— மஹாகவியின் கண்மணியான காதையா?’ என்று ஆவலுடன் கேட்டு ‘எங்கே நடக்கின்றது?’ என்று செய்தியைச் சொல்லிய வரையே அவர் அலுத்துப் போகும் வரை துளைத்து, இடத்தை அறிந்து, அந்த இசையைக் கேட்டு மகிழ்வினாரந்தோடும்கூட்டம் எவ்வளவு?

மூக்கின்மேல் கண்ணலை வைக்காதீர்கள்! இள் வருடம் தை மாதம் 14-ம், 15-ம், 16-ம், திகதிகளில் சரவணை சேவா மன்றத்தினால் நடாத்தப்பட்ட மாபெரும் தமிழ் விழாவின், சுடைசி நாளாம் 16-ம் திகதியில் நடைபெற்ற சுடைசி நிகழ்ச்சியாம் மஹாகவியின் கண்மணியாள் காதை வில்லுப்பாட்டை பார்த்தவர்கள் — இல்லை... இல்லை... சரவணை நாகேசுவரி மண்டபத்திற்கு உள்ளும் புறமுடி, ஒருவருக்குமேல் ஒருவராக இரண்டறக் கலந்து இருந்தும், நின்று, பார்த்து ரசித்த மக்கள் வெள்ளம்.....

மஹாகவியின் கண்மணியாள் காதையை — வில்லிசைக் காவியத்தை காவியத்தின் முழு உணர்வும்ததும்ப, பாவத்துடன் பாடிக்காட்டிய நடிகைகள் லடிஸ். வீரமணியைத்தான் மறக்கமுடியுமா?

பாரதியார் இறந்த பிறகுதான் அவரைத் தூக்கிக் கொண்டாடுவதில் விமர்சகர்களும், பண்டிதர்களும் போட்டி போட்டார்கள்; இன்றுவரை இப்போட்டி போட்டி சலிப்பு தட்டுமளவிற்கு, நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. அவர்கள் சிறிது தெளிந்து, “மஹாகவி”யைக் கண்டு கொள்வது தமிழுக்கு நல்லது. இவர் வரலாறு ஈழத்துப்புதுத் தமிழ்க் கவிதை வரலாறேயாகும். ஆகலால்!

அவர் எழுத்தை நம்பி வாழ்ந்து, எந்தையே திட்டிக் கொண்டுருப்பவர் அல்லர். எழுத்தால் வாழாது, எழுத்தையே வாழ வைப்பவர்.

ஒரே ஒரு குறையை மனம் விட்டு அவர் சொல்லுகிறார்:—

“ஈழத்து வசன எழுத்தாளர்கள் பெரும்பாலும் கவிதைகளைப் படிக்காமல் இருக்கிறார்கள். படித்தாலும் அவற்றைச் சுவைக்கத் தெரிமாமல் மலைக்கிறார்கள்! ஆயினும், ஒரேயடியாக கவிதையையும், கவிஞர்களையும் கள்ளிவிட முடியாததால், செய்யுள் எழுதுபவர்கள் எல்லோருக்குமே ‘கவிஞர்’ என்ற ஒரு பட்டம் சூட்டிவிட்டு, ‘இவர்கள் எல்லோரும் ஒரு சிறை — ஒருவிலை’ என்று சரிநிகர் சமானமாக ஒரு மொத்த மதிப்பீட்டை வைத்துக் கொண்டு, மேலும் குழப்பப்படுகிறார்கள்...”

“...கவிஞர்களை தமது கவிதைகளை உரைத்து உற்றறைக் காட்டவேண்டும் என எதிர்பாராது, இன்றுவரை நம்மிடையே இல்லாததிறனும், நண்பமும் உள்ள ஆய்வர்கள் தோன்றினாலேயே, அவ்வசனங்களும் அவர் போன்ற பிறரும் தெளிவடைதல் கூடும்!!

அவர் கூறியகுறை கருத்து - சிந்திக்கப்படவேண்டியது ஒன்று தான்.

அவரைப் போல இன்னும் சிலர் இருந்தால், எழுத் தலைகு இனிய உலகமாக இருக்கும். எழுத்தின் மதிப்பும், எழுத்தாளர்களின் மதிப்பும், பொது மக்களிடையே எவ்வளவோ பரவியிருக்கும்.

எழுத்தாளர்களுக்கும், இன்னொரு எழுத்தாளனுக்கு ஏற்படும் சந்திப்பு மிகவும் சந்தான இருந்தாலும் — அங்கச் சந்திப்பு இலக்கியப் பிரியர்களுக்கு 'முதல் இரவு' போல, நினைக்க நினைக்க இனிக்கும் சந்திப்புத்தான்.

செவிக்கு இனியதுதான்! ஆனால்...

மனிதனது உறுப்புக்களை பல்வேறு சப்தங்களும், ஓசைகளும் எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பது பற்றிய தகவல்கள் அடங்கிய அட்டவணையைச் சோவியத் மருத்துவ வியலாளர்கள் தயாரித்துள்ளனர். எதிர்பாராத வகையில் இந்த அட்டவணை கவையான தகவலைப் பகிரங்கப் படுத்தியுள்ளது. அந்தச் சுவையான தகவல் யாதெனில் தற்சமயம் உலகம் பூராவும் வெகு பிரபல்யம் அடைந்துள்ள 'கிட்டார்' போன்ற தந்தி இசைக்கருவிகளின், குறிப்பாக மின்சார 'கிட்டார்' கருவியின் 'நயிங்' என்ற ஓசை மனிதனது காது கேட்கும் சக்தியை மந்தப் படுத்துகிறது என்பது தான்.

மனிதனது காது கேட்கும் சக்தியில் ஒரு ஜெட் விமானத்தின் பேரிரைச்சல் ஏற்படுத்தக்கூடிய பாதிப்பினைவிட அந்தக் 'கிட்டார்' கருவியின் 'நயிங்,' என்ற இதமான சப்தம் ஏற்படுத்தும் பாதிப்பு அதிகமானதாம்!

1

டாக்டர் மு. வரதராஜனை வைத்து நாவல் பண்ணினார் ஸ்ரீநந்தன். அதற்குப் பெயர் 'மனிதன் மாறவில்லை' அதே அவர் அகிலனை இலக்கியக் கேலிபண்ணி 'அன்பு அலறகின்றது' என்றொரு நாவலையும் 'படைக்கார்' தரமான ரஸிகர்கள் தரங்கெட்டுப் போன ஸ்ரீநந்தனை மறந்து விட்டனர். இன்று 'சினிமாவுக்கும் போன சித்தானு' என்ற பெயரில் எம். ஜி. ஆரைக் கிண்டல்பண்ணி நாவல் 'பண்ணுகின்றார்' ஜெயகாந்தன். தொடர்ந்து கண்ணதாசனை நக்கல் பண்ணி 'பாட்டெழுதப் போன பக்கிரி' என்றொரு 'உயர்தர' சிருஷ்டியையும் அதே அவர் படைத்தாலும் படைக்கக் கூடிய!

தமிழகத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சியை இப்படைப்புகள பிரதி பலிக்கவில்லை. இந்நது நேசன் வளர்ச்சியின் ஓர் அம்சம்தான் இது.

'சைவ உணவின் மகாத்மியத்தைப் பாருங்கள். நீண்ட காலம் உயிர் வாழும் இரகசியம் மரக்கறி உணவில்தான் தங்கியுள்ளது. உதாரணம் வேண்டுமா? ராஜாஜியைப் பாருங்கள்' என்கின்றனர், ஒரு சாரர். 'பூ! புலால் உணவின் மகத்துவமும் நீண்ட ஆயுளின் இரகசியமும் பின்னிப் பிணைந்தவை. சாட்சிவேண்டுமா? இதோ ஈ. வே. ரா. பெரியாரைப் பாருங்கள் என்கின்றனர் பிறிதோர் சாரர்.

தமிழ் நாட்டுப் பாமர விவசாயி ஆரைவசிறுறுக்கம்பல் கூழ் கூடக் குடிக்கக் கிடைக்கவில்லையே என ஏங்குகின்றான்.

‘ஆண்டவனைப் பற்றி எனக்கு அக்கறையேயில்லை’ எனப் பகிரங்கமாகக் கூறியவர் நேரு நெடுங்காலமாக இக்கருத்தை சொல்லி வந்த நேருஜி சாகும் வரை இந்தியப் பிரதமராகவும் மக்களால் மதித்து நேகிக்கப்படும் பெருந்தலைவராவும் திகழ்ந்தார். ‘ஆண்டவனின் அற்புதங்கள் பற்றி எனக்கு எவ்வித நம்பிக்கையேயில்லை’ எனச் சொன்னார் அண்ணா. இப்படிச் சொன்னவரை அறிஞராகவும் அழைத்ததுடன் தமிழக முதல்வராகவும் தேர்ந்தெடுத்தனர் தமிழக மக்கள்.

3

சோஷலிஸ நாடுகளல்லாத ஏனைய நாடுகளில் ஆண்டவனைப் பற்றி இப்படியொரு கருத்தைச் சொல்லிவிட்டு ஒரு நாட்கூட ஆட்சிபீடத்தில் இருந்து விட முடியுமா என்பது சிந்திக்கக் கூடியது.

தமிழன் பொதுவாக மூன்று விஷயங்களைப் பற்றி அடிக்கடி வற்புறுத்திக் கூறுவது வழக்கம். ஒன்று தமிழ்; இரண்டு வீரம்; மூன்று சுதேசம்; மனத்தகைவைப் கணிப்பீட்டின் படி தன்னிடம் இல்லாததைப் பற்றி. இப்படி உரத்த குரலில் கர்ஜித்தாவது இருப்பது போலக் காட்ட முனையும் ஒரு கூப்பாட்டுக் குறுக்கு வழியே இது.

4

கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்ற முக்கோஷங்களைத் தமிழகத் தமிழர்களுக்குத் தந்தவர் அண்ணா. அவரது இறுதிச் சடங்குகளில் கண்ணீர்ப் புகை, தடியடி, துப்பாக்கிப்பிரயோகங்கள் போன்ற டிசுச் சம்பவங்களும் இடம் பெற்றன. முக்கோஷங்களின் நேரடி அறிவடைதலான இம் முச் சம்பவங்களும்?

5

அடுத்த வீட்டுக்காரி ஆருடனே ஓடிவிட்டாளாம் என்றும் அந்தத் தியேட்டரில் இந்தப்படம் எனவும் மினிஸ்கேட்தான் இன்றைய பாஷன் என்றும் அவ்வையார் சாரிவாங்க நான் அடுத்த தடவை டீட்டர்ஸ் போகப் போகிறேன் எனவும் பேசிப்பேசியே காலம் போக்கும் ஈழத்துப் பெண்கள் ஒரு பேருண்மையைப் பேசக் கூட மறந்து விட்டார்கள். உலக வரலாற்றில் முதன்

6

முதலில் பிரதம மந்திரியாக, ஒரு பெண்ணை உருவாக்கியது நமது நாடுதான் என்ற உண்மையைத் தான் அவர்கள் பேச மறந்து விடுகின்றனர்.

தென்னிலங்கையில் மத குருமார்களுக்குத் தெண்டன்னிருக்கின்றனர் மந்திரிமார்கள். வட இலங்கையிலோ மந்திரி மார்களுக்குக் கை 7 கட்டிச் சேவகம் செய்து பிரசாதம் கொடுக்கின்றனர் மத குருமார். இவை இரண்டுமே தேவைதாலு என எண்ணுகின்றது உண்மைப் படைமாண்கள் உள்ளம்.

ஒரேயொரு தவற கூட ஒரு தலைமுறை முழுவதையும் பாதிக்கவிடும். கலையிலும் இலக்கியத்திலும் நமதுநாடு படுமோசமாகப் பதிக்கப் பட்டு கிலையற்று திருப்பதற்குக் காரணமே 8 சென்ற தலை முறையினர் தாம் பிறந்த நாடில்லாத வேறோர் நாட்டைத் தாய்நாடு எனத் தொழுது வழி பட்டதின் காரணமோ?

“அண்ணா! அண்ணா!!” எனச் சமீப காலமாக கத்தி ஆர்ப்பாட்டம் செய்து ஆழ்ந்த நடிப்புத் துக் * துக்கப் பறைசாற்றும் தம்பிமார்களைப் பார்த்து, அவர்களுக்காகவே அவர்களிடம் இப்படிக்கேட்கத் தோன்றுகின்றது. கோப்பாய்க் கோமான் வன்னியசிக்கம் நம்மையிட்டு மறைந்து போனார் அல்லவா? அப்பொழுது தமிழ் நாட்டிலும் அண்ணாருக்கு இப்படியான ஒரு பிரிவுப் பிரசங்கங்களும் அஞ்சலிக் கூட்டங்களும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டனவா?

52 வயதாக குமரனும் 38 வயதுக் குமரியும் ஓடிப் பிடித்துக் கட்டிப்புரள்வதுதான் தமிழ் 10 சினிமாவின் உள்ளடக்கம்.

‘மல்லிகை’ ஆசிரியரைப்பற்றி ‘தாமரை’ சொல்லுகின்றது

‘தாமரை’ சிறுகதை மலர் முகப்பை அணிசெய்பவர் ஈழத்துச் சிறுகதை மன்னன் டொமினிக் ஜீவாவின் திரு உருவப்படம். சிறந்த கதையாளரான அவர் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசக் கிளையின் முன்னாள் காரியதரிசி. இலங்கை கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் செயலாளர்.

இவருடைய ‘தண்ணீரும் கண்ணீரும்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதி 1961 ல் ஸ்ரீலங்கா சாகித்திய அகாடமியின் ஆயிரம் ரூபாய் பரிசைப் பெற்றது. படைப்பு இலக்

கியத்திற்காக முதன் முதலில் சாகித்தியமண்டலப் பரிசைப் பெற்றவர் இந்த ஜீவா.

தண்ணீரும் கண்ணீரும் ‘பாதுகை’ ஆகிய இவரது சிறுகதைத் தொகுதிகள் தமிழ்ப் புத்தகாலய வெளியீடாக வந்துள்ளன. ‘சாலையின் திருப்பம்’ என்ற மூன்றாவது தொகுதி இலங்கையில் வெளியாகியுள்ளது. இவரது கதைகள் பல செக், ருஷ்ய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

நச்சு இலக்கியத்தை எதிர்த்தும் நாசகாரப் போக்குகளைச் சாடியும் ஜீவா தொடுத்துள்ள போரின் கொடியாக மல்லிகை சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக ஈழம் முழுவதும் அறிவொளி பரப்பி வருகின்றது. இலங்கை எழுத்தாளர்களின் உரிமைகளைக் காக்க இவர் நடத்தியுள்ள போராட்டங்கள் பலப் பல,

தொழிலாளர் குடும்பத்தில பிறந்த இவர் ஒரு கத்தோலிக் கீறிஸ்தவர். இன்றும் யாழ்ப்பாணத்தல் உள்ள முடிதருத்தும் நிலையம் ஒன்றில் பணிபுரிந்து வருகின்றார். 1961-ம் ஆண்டில் சென்னைக்கு வந்த ஈழத்து ஜீவாவுக்கு தமிழகத்து ஜீவா தலைமையில் வரவேற்பு நடத்தியது தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம்

சரவணை - தமிழ் விழா

சரவணை சேவா மன்றம் 1969 ம ஆண்டு கை மாதம் 14-ம், 15-ம், 16-ம் திகதிகளில், சரவணை நேசேஸ்வரி வித்தியாசலை மண்டபத்தில் மாபெரும் தமிழ் விழா ஒன்றை நடாத்தியது.

முதல்களால் நிகழ்ச்சி, தைப்பொங்கல் தினத்தன்று சரவணை சந்திரிலிருந்து ஊர்வலத்துடன் ஆரம்பமாகி சரவணை நேசேஸ்வரி வித்தியாசலைமுன்றலில், சரவணை சேவா மன்றக் கொடியை திரு. E. துரைபசிங்கம் அவர்கள் ஏற்றி வைக்க வித்தியாசலை மண்டபத்தில் அழகுற அமைக்கப்பட்ட 'நாவலர் அரங்கில்' ய. ழ். ராவட்ட உதவி அரசாங்க அதிபர் திரு. தி. முருகேசம்பிள்ளை அவர்கள் தலைமையில் ஆரம்பமாகியது.

திருவாளர்கள் ஈழத்துச் சிவானந்தன், இரசிகமணிகளாக செந்திரநாதன், அ. அமிர்தலிங்கம் (வட்டுக்கோட்டை பா. உ) ஆகியோர்கள் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். அதைத் தொடர்ந்து, சரவணை சேவா மன்றத்தினால் வெளியிடப்பட்ட "சரவணை தமிழ் விழா" மலரை பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்ட திரு. ச. அம்பிகாபகன் அவர்கள் அறிமுகம் செய்து வைத்தார்கள்.

விழா மலரில் அரிய கட்டுரைகள் — கவிதைகள் — சிறுகதைகள் இருந்தும், விளம்பரங்கள் அவைகளின் அழகை மறைப்பது போலிருந்தன. விளம்பரங்களைக் குறைத்திருந்தால் — மலரின் மணம் மனதை இன்னும் கவர்ந்திருக்கும்.

அதன் பின்பு ஈழத்துச் சிறந்த கவிஞர்களின் ஒருவராகிய திரு. பா. சத்தியசீலனின் கவிதைத் தொகுதியான 'பா'வை- சரவணை சேவா மன்றக் காரியதரிசியும் — 'செந்தராகை' என்ற புனைபெயரில் சிறுகதைகள் நிரப்ப எழுதி வருபவருமான திரு. க. துளசிகாமணி அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அவர்கிறம்படச் செய்யவில்லை என்று

சொல்லுவதிலுள் பார்க்க- இருந்த கால் மணி நேரத்திற்
கள் 'பா'வை ஒருமுறை பார்த்து, 'பாவாயில்லை' என்று
சொல்லுமளவிற்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தது பாராட்
டப்படக்கூடியது.

கலைஞர் வேல் ஆனந்தன் குழுவினரின் நடன
நிகழ்ச்சி, போற்றும் படியாக இருந்தது.

இரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சிகள் 'வேந்தனார்' அரங்
கில், பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் அவர்கள் தலைமை
யில் ஆரம்பமாகியது.

தொடர்ந்து, திருவாளர்கள்- காசி. ஆனந்தன்,
வ. பொன்னம்பலம், இரா. சிவலிங்கம், பண்டிதை செல்வி
தங்கமமா அப்பாக்குட்டி ஆகியோர் சொற்பொழிவு ஆற்
றினார்கள்.

இன்னிசையாலும்- நாதஸ்வர இசையாலும் பல்லா
யிரக் கண்களை இரசிக்கரை— குறிப்பாகத் தீவுப்
பகுதி மக்களைக் கவர்ந்து வரும் செல்வி பிராணேஸ்வரி
அவர்கட்கும், பத்மநாதன் அவர்கட்கும் முறையே 'கான
நாத சரஸ்வதி' 'நாதஸ்வர சக்கரவர்த்தி' என்ற
விருதுகளை, சரவணை சேவா மன்றத்தின் சார்பாக பண்
டிதர் கா, பொ. இரத்தினம் அளித்து, கௌரவித்தார்.

மூன்றாம் நாள் நிகழ்ச்சி, கலாநிகி சு. வித்தியானந்
தன் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. நிகழ்ச்சி
யில் சுறிப்பிட்டவாறு பல சொற்பொழிவாளர்கள்
வரவில்லை. திரு V.S. கந்தையா அவர்களின் சொற்பொ
ழிவைத் தொடர்ந்து, 'கவியரங்கு' 'மஹாகவி' அவர்கள்
தலைமையில் ஆரம்பமாகியது. கவியரங்கில் திருவாளர்
M.A நுஹ்மான், அமபி, பா. சத்தியசீலன் இ, முருகை
யன், திலைச்சிவன், காசி. ஆனந்தன் ஆகியோர் பங்கு
பற்றினர். 'கவிகளைச் சுற்றும் என்ற தலைப்பில் நடை
பெற்ற கவியரங்கு சபையோரை மகிழ்ச்சிக் கடலில்
ஆழ்த்தியது.

மஹாகவியின் கண்மணியாள் காதையை வில்லிசைக்
காவியமாக இசைத்து, அனைவரினதும் பாராட்டையும்

பெற்றனர் திரு லடிஸ் வீரமணி குழுவினர்.

காணி, ரீர்பாசன, மின்சார இலாகா நிரந்தரக்காரி தரிசி திரு எம் ஸ்ரீகாந்தா அவர்கள் பிரதமவிருந்தினராக கக் கலந்து விழாவைச் சிறப்புறச் செய்தார்.

சமீப காலத்தில் இப்படியானதொரு தமிழ் விழா நடைபெறவில்லை. இவ்விழாவில் சில குறைகள் ஆகக் காங்கே காணப்படலாம். இவ் விழாவை, இரசிகர்களுடைய பங்குபற்றியவர்களும் பேற்றமளவிற்கு இதை நிர்வகித்த சரவண சேவா மன்றத் தலைவர் செ. ச. சிவம் அவர்களையும் கௌரவ காரியதரிசி திரு க. அளசிகாமணி அவர்களையும் போற்றாமலிருக்க முடியாது. விழாவின் அமைப்பு நிர்வாகம் சிறந்து விளங்கியது.

— சேகரன்

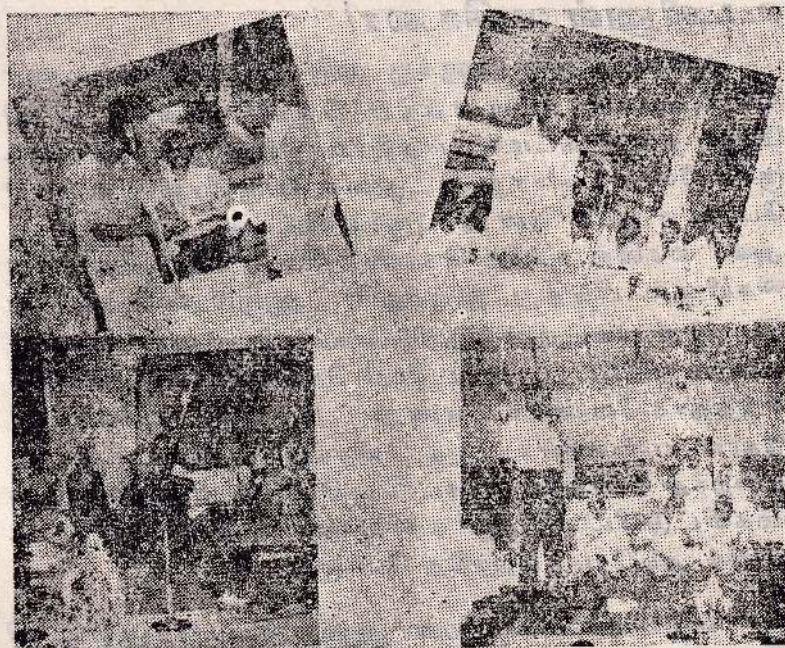

சவாரித் தம்பர் — சின்னக்குட்டி இவ் இரு கேலிச் சித்திரப் பாத்திரங்களும் தரிழுக்குப் புதியவை; தமிழ் உலகில் பிரபலமானவை.

இப்பாத்திரங்கள் எப்படி உருவாகின என்பதை இப்பாத்திரங்களைக் கேலிச் சித்திரங்களாக வரைந்து அறிமுகப்படுத்திய

சுந்தர்

மல்லிகையில் எழுதுவார். எதிர் பாருங்கள்.

1 கவிஞர் பா. சத்தியசீலன் அவர்களின் கவிதைத் தொகுதியான 'பா'வை அறிமுகம் செய்து முதற் பிரதியை சரவணேசுவா மன்றத்தலைவர் திரு செ ச. சிவம் அவர்களுக்கு விற்பனை செய்கின்றார் திரு. க. துளசிகாமணி. நடுவில் காணப்படுபவர் சத்தியசீலன்.

2 நாவலர் ஜரங்கில் வட்டுக்கோட்டை பாராளமன்றப் பிரதிநிதி திரு. அ. அயிர்தலிங்கம் அவர்கள் 'வள்ளுவர் கண்ட பொருள்' என்னும் விடயம்பற்றி பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்.

3 மருதனாடம் இந்துக்கல்லூரி இசையாசிரியர் திரு. S கல்யாணசுருஷ்ண பாகவதர் அவர்களின் சிஷ்யையான செஸ்வி ந. பிரானேஸ்வரி அவர்கள் இன்னிசை விருந்தளிக்கிறார். அன்றாடம் சரவணேசுவா மன்றத்தின் சார்பில் பண்டிதர் திரு கா. பொ. இரத்தினம் அவர்கள் தங்கப்பக்கம் அணிவித்து 'கான நாத சரஸ்வதி' என்ற விருதையும் அளித்தார்.

4 'திங்களைச் சுற்றும்' என்ற தலைப்பில் நடைபெற்ற கவியரங்கில் தலைமை வகித்த கவிஞர் ம ஹாகவி அவர்கள் கவியரங்கை நடாத்துகிறார். சுற்றிலும் கவிஞர்கள் அமர்ந்திருக்கின்றனர்.

உடலினுள் ஊசிஉலா!

முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் உக்ரேனிலுள்ள கிரெமென்யா பட்டினத்தில் திருமதி புளொட்டினி கோவ் தனது வீட்டில் பாத்திரம் தேய்த்துக் கொண்டிருந்த போது, அவரது இடதுகை பெருவிரலினுள் ஊசி போன்ற தகடு ஒன்று புகுந்துவிட்டது. வலி தாளாத அவர் விரலில் சூத்திக் கொண்டு நின்ற தகட்டினைப் மறுகையினால் பிடித்து இழுத்தார். ஆனால் தகடு முறிந்து போனது, தகட்டின் நுனிப்பாகம் விரலினுள் சென்று மறைந்துவிட்டது. டாக்டரிடம் சென்று அதை வெளியே எடுத்தாக வேண்டும் என்று திருமதி புளொட்டினி கோவ் எண்ணியபோதும், விரலில் எற்பட்ட நோவு மறைந்து போகவே டாக்டரிடம் போகும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டுவிட்டார். இந்த விஷயத்தை அவர் சில நாட்களில் அடியோடு மறந்தே போனார்.

வருடங்கள் சென்றன. ஆனால் திருமதி புளொட்டினி கோவ்கு அடிக்கடி ஒரு பயம். முதுகில் ஒரு வலி ஏற்பட்டால் உன்பொருநான் விரலில் ஏறிய ஊசி போன்ற தகடுதான் முதுகில் வந்து நிற்கிறதே என்று பயப்படுவார். நெஞ்சில் ஏகாவது நொவெடுத்தால் அதே ஊசிதான் இருதயத்தினுள் புகுந்து கொண்டிள்ளேதான் என்று கலங்குவார்.

முப்பது வருடங்கள் கழிந்துவிட்டன. அவரது இடதுகுதிக்காலில் ஏதோ குத்தவது போன்ற வலி ஏற்பட்டது. திருமதி புளொட்டினிகோவ் தனது சப்பத்தைக் கழற்றியபோது திகைத்துப் பேய்விட்டார். குதிக்கால் தோலினூடாக ஊசி போல ஏதோ ஒன்று வெளியே வர முயன்று கொண்டிருந்தது. உடனை ஆஸ்பத்திரிக்கு ஓடினார். அங்கு குதிக்காலில் சிறிய அறுவை செய்யப்பட்டி, அந்த ஊசிபோன்ற தகடு எடுக்கப்பட்டது. 30 வருடங்களுக்கு முன்னர் பாத்திரம் தேய்க்கும்போது பெருவிரலில் ஏறிய அதே தகடுதான் அது!

இன்றைய சோவியத் நாவல்

குஸ்தேநத்சோவ்

இன்றைய சோவியத் நாவலின் சிறப்புக்கள் யாவை?

பகுப்பு ஆராய்ச்சி வழிமட்ட வரலாற்று அணுகல் முறை; புது வடிவங்கள் மீதுள்ள வேட்கை.

சோவியத் நாவல்களின் கலைமயம் வெவ்வேறாக இருப்பினும், அவற்றில் எப்பொழுதும் சமுதாயப் பிரச்சனைகள் நிரம்பியுள்ளன; இப்படிப்பட்ட நாவல்களின் கதாபாத்திரங்கள் ஒரு மரத்தின் வேர்களைப் போன்றவர்கள்; அவர்கள் சமுதாயத்தடனும், மக்களுடனும் ஆயிரக் கணக்கான உறவு பூண்டவர்கள். இன்றைய மேற்கு ஐரோப்பிய நாவல்களிலும் அமெரிக்க நாவல்களிலும், “உணர்ச்சி பாவங்களை வெளியிடக் முடியாத தன்மை” கையக காண்கின்றோம். இந்த அம்சம் சோவியத் நாவல்களில் இல்லை. இது எதார்த்தத்திலிருந்து எழுகிறது; பின்னர் இலக்கியத்தில் தோன்றுகிறது.

சோவியத் நாவல்களில் யுத்தம் பற்றிய விஷயங்கள் ‘மறுபிறவி’ எடுத்துள்ளன. இதற்கு உதாரணமாக, குருதிலின் எழுதிய ‘லிப்பாகி’ என்ற நாவலைக் குறிப்பிடலாம். இந்த நாவலில் பற்பல குறு நாவல்கள் அடங்கியுள்ளன; லிப்பாகி என்ற ரஷ்யக் கிராமத்தில் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் என்னென்ன மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன என்று ஒரு கிராமப் பள்ளி ஆசிரியர் கூறுவது போல இந் நாவல் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதிலுள்ள நிகழ்ச்சிகள் வரலாற்று வரிசையில் அமையவில்லை; இதிலுள்ள ஒவ்வொரு குறுநாவலும் தானாக வளர்ந்து கொண்டு போகிறது; ஆனால், ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போது, மக்களின் வாழ்வைப்பற்றிய ஒருங்கிணைக்க சித்திரத்தை அவை நல்குகின்றன; கூட்டுப்பண்ணை

விவசாயத்தில் அடியெடுத்து வைக்கும்போது ஏற்பட்ட புரட்சிகரக் திருப்பங்கள், யுக்கத்தினால் விளைந்த அரிசு கள் தன்பங்கள், துயரங்கள், கிராமப்புற உழைப்பாளர் வாழ்வின் கவிதை அழகு, விவசாயக் குடும்பங்களின் அன்றாட நிகழ்ச்சிகள் இவை அனைத்தையும் இந் நாவலில் கண்டு இன்புறுகின்றோம்-

இன்றய புதுமை எழுத்தாளர் வரிசையில் முன்னணியில் நிற்பவர், சிங்கிஸ் அய்த்முகோவ்- இக்கக் கிரகினிய இளைஞர், மிகச் சிறந்த கலைஞர்களில் ஒருவர். இவரது நூல்கள் பற்பல உலக மொழிகளில் பெயர்க்கப் பட்டுள்ளன- "குஸ்ஸாரியே, சென்று வா!" என்ற இரத அண்மைக்கால நாவல், சோவியத் இலக்கியத்தில் ஓர் ஒளிமீதக் ஆகும்- குஸ்ஸாரி என்பது ஒரு குதிரையின் பெயர்; அதன் வாழ்வு முழுவதும் காப்பாய் என்ற கிரகினியக் கிழவனது வாழ்வுடன் இணைந்து கிடக்கிறது. இந்த நாவலின் கட்டுக்கோப்பு, பழைய மரபுகளைப் பின்பற்றுகிறது. கீழட்டுக் காலாயு, கீழட்டுக் குதிரையு, மிகச் சிரமத்துடன் ஸ்டெப்பி சமவெளியைக் கடந்து, வீட்டுக்கு வருகின்றனர் இத்துடன் கைகமுற்றப் பெறுகின்றது. 'குஸ்ஸாரியே சென்று வா' என்ற இந்த நாவல் அபூர்வ ஆற்றலுடன் எழுதப்பட்டுள்ளது. நவீன அணுகல் முறையால் மறுமலர்ச்சி பெற்ற பண்டைப் பேரிலக்கியம் போல அது கேர்ன்று கின்றது. இதன் கதாநாயகன் தானாய் ஒரு கம்யூனிஸ்டாகவும், காசநடை வளர்ப்போனாகவும், போர் வீரனாகவும், மீண்டும் கால்கடை வளர்ப்போனாகவும் காட்சி அளிக்கிறான்; அவன் பற்பல வேதனைகளை அனுபவிக்கின்றான்; ஆனால் இறுதிவரை தனது நேர்மையைக் காப்பாற்றுகின்றான்.

"குஸ்ஸாரியே, சென்று வா!", 'லிப்யாசி' போன்ற நாவல்களில் இறந்தகாலமும், இன்றய எதார்த்தமும்

இணைக்க நிர்சின்றன்; சென்ற கால வரலாற்றின் ஒளி, நிழ்காலத்தின் மீசுதிருப்படுகிறது.

சோவியத் சமூகாயத் சிற்சூழும்பது வயது நிறைந்து விட்டது. கடந்த அரை நூற்றாண்டு வாழ்வில் எத்தனையோ இடிக் கண்களை வென்ற, புதுப்பாலைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன அந்தப் பாதையின்தான், இன்றைய சோவியத் இலக்கியம் படைக்கப்படுகிறது. காஷ்மீர் என்ற இலியா ஏரன் பர்க்கின் "மக்கள், ஆண்டுகள் வாழ்க்கை" என்ற நூலும், காண்ஸ்தாந்தின் பாஸ்தோவ்ஸ்கியின் 'வாழ்க்கைக் கதைகள்' என்ற நூலும் நினைவுக் கோவைகளாக இருப்பினும், இவற்றையும் நவீனம் என்றே கூறலாம். 19ம் நூற்றாண்டு மாபெரும் எழுத்தாளரான அலெக்சாந்தர் ஹெர்சன் "எனது இறந்த கால மூல சிர்க்களையும்" என்று ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார் என்பதும், அந்த மரபில் தான் மேற்கண்ட நினைவுக் கோவைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன என்பதும் சுறிப்பட்ட கதைகளைவ.

ரஷ்யப் புரட்சியின் ஆரம்ப கட்டத்தைக் குறிப்பிடுகிற பற்பல அருமையான நாவல்களும் இப்பொழுது வெளிவந்துள்ளன. இவற்றின் ஆசிரியர்கள் இன்றைய நிலைகளில் இருந்து கொண்டு, அன்றைய சிக்கலான போக்குகளைப் பட்டா பிடிக்கின்றனர், இதற்கு உதாரணமாக, சைபீரிய எழுத்தாளர் செர்க்கி சால்கின் அண்மையில் எழுதிய "உப்பளம்" என்ற நாவலைக் கூறலாம். இந்நாவலின் நிகழ்ச்சிகள் 1919இல், சைபீரியாவில் நடக்கின்றன. வெண் காவலர் இராணுவ தளபதியான அட்மிரல் கோலசாக்கின் படைகள் அவ்வு அட்டுழியம் புரிசின்றனர். எனவே, தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகச் சைபீரிய விவசாயிகள் ஆயுதம் ஏந்தினின்றனர்; தமது விடுதலைச் சேனையின் மூலம் எதிரிப் படைகளை மறியடிக்கின்றனர்- இந்நாவலில் இரண்டு முக்கிய பாத்திரங்களைச் சந்திக்கிறோம், குறுகிய உள்

ளும்' கொடுமையும் நிறைந்த பிரஞ்செங்கோ விநிதிகளைச்
 'சேனைத் தலைவனையும்', உண்மையான புரட்சிகர் மனி
 சாபிமானம் கொண்ட எகோர் மெஷ் செரியாகோவ
 என்ற விநிதிகளைச் சேனைத்தலைவனையும் காண்கிறோம்.
 இது ஒரு நிபுணரால் எழுதப்பட்ட நாவல் இதிலே
 கூறப்பட்டிருக்கும் வரலாறு, பண்டைக்காலத்தைச்
 சேர்ந்தது அல்ல; சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகட்கு உட்
 பட்டது; இன்றைய வாழ்வின் தீவிரமாகப் பங்கு கொள்
 றும் ஒருவரின் கலைக்கிறனை இங்கு காண்கிறோம்.

இது புதுமைபை நாடும் காலம். ஆனால், இத்து
 றையில் இளைஞர்களோடு போட்டியிடும் முதிய நாவ
 லாசிரியர்களும் உளர். எடுத்தக்காட்டாக, மிகச்சிறந்த
 உரை நடை ஆசிரியர்களில் ஒருவரான வாலகதின்
 காதலையைக் கூறலாம், அண்மையில் இவர் எழுதி
 யுள்ள 'புனிதக் கிணறு' "புல்லும் பாழ்வெளியும்"
 என்ற நாவல்களை விமர்சகர்கள் பராட்டுகிறார்கள்
 'புனிதக் கிணறு' என்ற நாவலில் ஐந்து எகார்த்
 தங்கள் இருப்பதாகவும், ஒரே சமயத்தில் ஐந்து கால
 கட்டங்களில் இக்கதை நடப்பதாகவும், அவர்கள் கரு
 கின்றனர். "புல்லும் பாழ்வெளியும்" என்ற நாவலில்
 தனது இளமை நினைவுகள் பற்றியும், புனிதம், மாய
 கோவஸ்கி முசலிய எழுத்தாளர்களைக் தாமசத்தித்சது
 பற்றியும், புரட்சி வீரர்களைப் பற்றியும், காதலேவ்
 கவிதை அழகுடன் எழுதியுள்ளார்.

லிக்வேனிய எழுத்தாளர் ஏ.பெல்காஸ் மிகப்புது
 மையான நாவல் ஒன்றை எழுதியுள்ளார். "ஒரு கௌ
 னஸ் நாவல்" என்பது அதன் பெயர். இந் நாவலின்
 கதாநாயகன் தனது சூழம்பிய உணர்ச்சிகளை மிக
 உருக்கமாகவும், வெளிப்படையாகவும் கூறுகிறான்;
 ஈவு இரக்கமில்லாது தன்னைச் சுயவிமரிசனம் செய்க
 கொள்கிறான்.

“ஸ்டெப்பிபின் கீதம்” என்ற நாவலை மால்தேவிய எழுத்தாளர் இயான் துருக்ஸே எழுதியுள்ளார் இதில் நாடோடி இலக்கியத்தின் நறுமணம் கமழ்கிறது. ஒரு கிராமவாசி நாடோடிக் கதைகளைச் சொல்லுவது போல, கவிதை அழகுடன் இவ்வாசிரியர் எழுதுகிறார்.

அவர் நாட்கள் கவிஞரான ரசூல் கப்ஸகோவ் திடீரென்று உரைநடைக்குத் திருமாபி“எனது தாடெஸ்தான்” என்ற அற்புத நூலை எழுதியுள்ளார். இதில் மையக்கதைபோல, முக்கியமான கதாபாத்திரங்களோ கிடையாத ஆசிரியரும், அவரது நண்பர்களும், அவர் வாழும் புதுமைக் கவி உலகம் தான் இதன் பாத்திரங்கள். அவர்களது பேச்சுக்களும், சிந்தனைகளும், முக்கிய நிகழ்ச்சிகளும். இந்நூலைப் படிக்குமபோது ஹீன்ரி ஹிவின் கிளைவு வருகிறது. இன்றைய சோவியத் நாவலை புதுமை, வேட்கை, படைப்பு ஆர்வம், ஆழ்ந்தவாழ்க்கை, அனுபவம், புதிய கலைப்படிவங்கள் ஆகியவற்றை காணலாம்.

27 இலங்கை எழுத்தாளர் எழுதியுள்ள

‘வாசகர் வட்டம்’ வெளியீடு

அக்கரை இலக்கியம்

தொகுதி பற்றிய

கருத்துக்கள் அடுத்த இதழில் வெளிவரும்

நினைவுக்கு வந்தவை

'ராஜ்'

நான் நாடகப் பரம்பரையில் வந்தவனுமல்ல, நாடகத்தைப்பற்றி கனவு கண்டவனுமல்ல, இடையிட்டு வந்த மோகம் தான் இது. சிறுவயதில் இருந்த ஊரில் நடைபெறும் நாடகங்களை ஒழுங்காகப் பார்த்த பலன் இதுவென்றால் மிகையல்ல. கற்கும்போது பாடசாலையில் நடைபெறும் மாணவர் சங்ககூட்டத்தில் பங்கு கொள்ளப் பயந்தோடும் நான் இன்று நாலாயிரம் மக்கள் மத்தியில் நின்று சாதாரணமாக பழகுகின்றேன். பயம் பறந்தோடிவிட்டது. இப்போ கூட்டம் இல்லை சென்றால்தான் மனம் வருந்துகிறதே தவிர கூட்டத்தைக் கண்டுசிறுங்கவில்லை. இடையிலே எனக்குள்ளிருந்து கலைபுணர்ச்சி பிரவாகம் எடுத்துப்பாயத் தொடங்கியதற்கு காரணம் சில பெரியார்கள். அவர்கள் எந்திறமையை மற்றவர்கள் கண்களில்க்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார்கள். இதே நேரத்தில் நாடகங்களில் நான் நடித்த நாடகக்காரன் என்ற பெயர் வாங்கிக் கொடுக்கக் கெல்லாம் இழிதைத் தேடுகிறானே என்று இனக்கவர்கள் புழுங்கினார்கள். எத்தனையோ விதத்தில் நான் நாடகம் நடிக்கா வண்ணம் புத்திமதிகள் சொல்லர்கள் ஆனால் அவர்கள் புத்தியாகவும், மதியாகவும் என்னுடன் பேசவில்லையென்பதை புரிந்து கொண்டேன். இவ்வாறு என் நாடகஉணர்ச்சி கலைபுணர்ச்சி தடைப்பட தடைப்பட மேலும்வீறு பெற்றுக்கொண்டு எழுந்தது. பெரிய போராட்டமாகக் காட்டாது, பொதுமையாகச் சாதித்தேன். வெட்கப்பட்டவர்கள் காழில் புகழ்ச்சிப் பன்னீர் தெளிக்கப்பட்டவுடன், பொறுத்துக் கொண்டார்கள். பத்திரிகைகளும், பார்த்தவர்களும், என் நடிப்பைப் பெரிதும் பாராட்டி மிகவும் உற்சாகப்படுத்தினார்கள்.

அறிவு வளர வளர என் நடிப்பை நிறுத்த மற்றவர்கள் ஏன் துவ்வளவு தூரம் கவகணம் கட்டி கண்ணூர்கள் என்று எண்ணிப்பார்த்தேன். நாடகங்களில் அந்த நாடகங்களில் நடித்து வந்த பரம்பரை பலவித தீய விஷயங்களிலும், பழக்கங்களிலும் ஈடுபட்டுச் சீரழிந்து கொண்டு வந்திருந்தது. அதைக் கண்டு பயந்து எங்கள் பரம்பரைக்கும் இந்த வியாதி வரக்கூடாது என்றுதான் பயத்தார்கள்போலும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் எழுந்தோர்களில் சிலர் நாடகக்கலைக்கும் பண்புரிம வந்து தீராதபழியையும், அவமானத்தையும் சில பண்ணிவைத்துவிட்டு மறைந்தவிட்டார்கள். இப்போதுள்ள அவர்களின் சந்ததியினரிலும் சிலர் மக்கள் முன்னே சிலதகாத பழக்கங்களை கையாழுகிறார்கள். இப்பற்றைக்கண்ணென்திரே கண்டசிலர் தம்பினைகளையும் அவ்வருயிற் செலவளிப்பது தப்பப்பாநியாயம். ஒரு நடித்துக்கூடு மனக்கட்டுப்பாடு, அடக்கம், நல்லொழுக்கம் போன்ற சிலநற்குணங்கள் தேவை. இவைகள் இன்றி அன் ஒரு சிறந்த நடிக்காக மிளிர்ந்தாலும் தூய சமுதாயம் ஏற்றுக்கொள்வாது. தூய கலையுடைய பண்புடைய உன்னதமான இடத்தை வகிக்கிறது. ஆணின்னு வழுகிநடக்க எதனிப்பவர்கள் வழுக்கி விழுந்தவர்களாவார்கள். பின்பு எப்படி மேல்நோக்கி எழ முயற்சிபண்ணினாலும் வீழ்ச்சி வீழ்ச்சிதான். மன்னிப்பே இல்லை.

இவ்வெண்ண அலைகளெல்லாம் நான் இந்நாடக கலைச் சேவைக்குவர முன்னரே எழுந்தவை. இக்கேவலிகட்கு என்னிடம் இடமே இருக்காது என்ற ஒரு நம்பிக்கையை கொண்டதான் என்பணியில் இறக்கினேன். இன்று அது எனக்கு வெற்றியை ஈட்டி தந்துள்ளது. எனிமேலும் சிறந்த புகழுடன் என்னை வழிநடத்துமென்ற நம்பிக்கையுண்டு. பாடசாலை

படிப்பு முடிந்ததும் கொழும்பில் உத்தியோகம் பார்த்துச் சென்றேன். அங்கே என்சேவை பெரிதும் மக்களைக் கவர்ந்தது. என் திறமையைக் கண்ணுற்ற பெரியார் டி. கே. என்சேவைதேர்வர்கள் முன்னிலையில் என் திறமையைச் சைவமங்கையர் கழகமண்டபத்தில் அவசிய விளக்கினார்கள். அந்த ஆசிரவம் என்னை ஒரு பண்புள்ள நடிக்கை மாற்றியிட்டது. ராஜ் நகைச்சுவை நாடகமன்றம் என்ற பெயரில் இன்று தியங்கி வருடமன்றத்தை ஸ்தாபிக்க பொதுவிதிக்கு இதுவரை இரண்டரை லட்சத்திற்குமேல் கொடுத்திருப்பதற்கும் அந்த ஆசிரவாதம் ஒரு காரணம் எனது மனததலை பெண்களும் ஆண்களும் அடக்கமான முறையில் படிக்கக் கொள்வார்கள். தயாரிப்பாளர் என்ற முறையில் நடிக்கர்களின் மனங்களை உணர்ச்சியைத் தூண்டி நடிக்கவைக்கும் பொறுப்பு எனனுடையது. நாடகங்களை நல்லகருத்துக்களுடன் தயாரிப்பதானது எனக்கேட்கும். மக்களைச் சிரமத்தைக் கருள்ளாகி வரவழைத்து எங்கள் எண்ணப்படி அப்பிடியும் இப்பிடியும் அலங்கோலமான காட்சிகளைப் புகுத்தி அவர்களை வருத்துவது எனக் கொள்வதில்லை. நானே கதை, வசனம், உடரக்ஷன் போன்றவற்றை தாங்குகின்றேன். அது எனக்கு வெற்றியையும் அளித்திருக்கிறது.

அன்பு வெளியீடு :

விற்பனையாகின்றது!

அரசாங்க திணைக்கள பாடத்திட்டத்திணையடக்கி—பக்கத்துக்குப்பக்கம் விளக்கப்படங்களுடன் — பயிற்சிகளும், படவேலைகளும் இணைக்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ள ஒரே ஒரு நூல்

ஆருந்தரப் புனியியல்

ஆசிரியர்: க. குணராஜா B.A. (Hons)
ஆருந்தர மாணவர் புனியியலை முழுமையாகப் படிக்க முடிந்தநூல்.

விற்பனையாளர் :

அன்பு புத்தகசாலை,
21D, பெரியகடை
யாழ்ப்பாணம்

ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை,
234, கே.கே.எஸ். வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

WALLAH

M...

Yash Metal Industries

250, 254 K.K.S Road

Jaffna

Yash Group YASH METAL

Phone Number 2010

